



REPUBLIKA HRVATSKA  
DRŽAVNI URED ZA REVIZIJU  
Područni ured Dubrovnik

---

IZVJEŠĆE O OBAVLJENOJ REVIZIJI  
PRETVORBE I PRIVATIZACIJE

ADRIA AUTO, DUBROVNIK

Dubrovnik, listopad 2002.

## SADRŽAJ

strana

---

1.	ZAKONSKA REGULATIVA	2
2.	OSNOVNI PODACI O DRUŠTVENOM PODUZEĆU	2
2.1.	Podaci o društvenom poduzeću	2
2.2.	Statusne i druge promjene	3
3.	REVIZIJA POSTUPKA PRETVORBE	3
3.1.	Odluka o pretvorbi	3
3.1.1.	Program pretvorbe	5
3.1.2.	Izveštaj Službe društvenog knjigovodstva Hrvatske	5
3.1.3.	Podaci o proizvodnim, tehnološko-tehničkim, kadrovskim i organizacijskim mogućnostima, tržišnom položaju i ocjeni boniteta Poduzeća	5
3.1.4.	Razvojni program	6
3.1.5.	Elaborat o procjeni vrijednosti Poduzeća	6
3.2.	Potvrda o suglasnosti na pretvorbu	17
3.3.	Provedba programa pretvorbe	18
3.4.	Upis u sudski registar	19
4.	PROMJENE VLASNIČKE STRUKTURE NAKON PRETVORBE	19
4.1.	Dionice s popustom	19
4.2.	Dionice iz portfelja Fonda	21
4.3.	Dionice iz portfelja mirovinskih fondova	22
4.4.	Povećanje temeljnog kapitala ulozima	22
4.5.	Dionice iz portfelja društva Dubrovačka banka	26
5.	VLASNIČKA STRUKTURA U VRIJEME OBAVLJANJA REVIZIJE I POSLOVANJE DRUŠTVA	26
5.1.	Vlasnička struktura u vrijeme obavljanja revizije	26
5.2.	Podaci o poslovanju prema temeljnim financijskim izvještajima	27
5.3.	Raspolaganje pojedinim nekretninama koje su uključene u procjenu	28
6.	OCJENA PROVEDBE POSTUPAKA PRETVORBE I PRIVATIZACIJE	30
6.1.	Ocjena postupka pretvorbe	30
6.2.	Ocjena postupka privatizacije	33
7.	OČITOVANJE ZAKONSKOG PREDSTAVNIKA PRAVNE OSOBE	39



REPUBLIKA HRVATSKA  
DRŽAVNI URED ZA REVIZIJU  
Područni ured Dubrovnik

---

Klasa: 041-03/01-01/641

Urbroj: 613-21-02-14

Dubrovnik, 3. listopada 2002.

IZVJEŠĆE  
O OBAVLJENOJ REVIZIJI PRETVORBE I PRIVATIZACIJE  
PODUZEĆA ZA TRGOVINU I POPRAVAK VOZILA ADRIA AUTO S P.O., DUBROVNIK

Na temelju odredbi Zakona o državnoj reviziji (Narodne novine 70/93, 48/95, 105/99 i 44/01) i Zakona o reviziji pretvorbe i privatizacije (Narodne novine 44/01) obavljena je revizija pretvorbe i privatizacije Poduzeća za trgovinu i popravak vozila Adria Auto s p.o., Dubrovnik.

Revizija je obavljena u razdoblju od 2. svibnja do 3. listopada 2002.

Postupak revizije proveden je u skladu s revizijskim standardima Međunarodne organizacije vrhovnih revizijskih institucija - INTOSAI (Narodne novine 93/94) i Kodeksom profesionalne etike državnih revizora.

## 1. ZAKONSKA REGULATIVA

Postupak pretvorbe i privatizacije reguliraju:

- Zakon o pretvorbi društvenih poduzeća (Narodne novine 19/91, 45/92, 83/92, 16/93, 94/93, 18/94, 9/95),
- Upute za provedbu članka 11. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća (Narodne novine 26/91),
- Zakon o Agenciji Republike Hrvatske za restrukturiranje i razvoj (Narodne novine 29/91),
- Zakon o Hrvatskom fondu za razvoj (Narodne novine 29/91),
- Upute za provedbu članka 20. stavak 4. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća (Narodne novine 18/93),
- Upute za primjenu članka 1. stavak 3. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća (Narodne novine 42/95),
- Zakon o privatizaciji (Narodne novine 21/96, 71/97, 73/00),
- Pravilnik o uvjetima i načinu zamjene dionica ili udjela (Narodne novine 44/96),
- Pravilnik o prodaji dionica, udjela, stvari i prava javnim prikupljanjem ponuda (Narodne novine 44/96),
- Vjerodostojno tumačenje članka 24. Zakona o privatizaciji (Narodne novine 16/98),
- Zakon o Hrvatskom fondu za privatizaciju (Narodne novine 84/92, 76/93, 19/94, 52/94, 87/96),
- Uredba o raspolaganju dionicama i udjelima koje je Hrvatski fond za privatizaciju stekao temeljem Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća (Narodne novine 94/95),
- Pravilnik o vrsti dokumenata koje je kupac dionica, udjela, stvari i prava dužan dostaviti Hrvatskom fondu za privatizaciju prilikom sklapanja ugovora o kupnji (Narodne novine 36/96),
- Zakon o trgovačkim društvima (Narodne novine 111/93),
- Zakon o izdavanju i prometu vrijednosnim papirima (Narodne novine 107/95),
- Zakon o naknadi za imovinu oduzetu za vrijeme jugoslavenske komunističke vladavine (Narodne novine 92/96),
- Zakon o sprječavanju pranja novca (Narodne novine 69/97), te drugi zakoni i propisi.

## 2. OSNOVNI PODACI O DRUŠTVENOM PODUZEĆU

### 2.1. Podaci o društvenom poduzeću

Društveno poduzeće Adria auto poduzeće za trgovinu i popravak vozila s p.o. Dubrovnik (dalje u tekstu: Poduzeće) kao društveno poduzeće upisano je u sudski registar Okružnog privrednog suda u Splitu u registarskom ulošku I-1430 pod brojem Fi 1215/89 od 30. siječnja 1990. Sjedište Poduzeća je u Dubrovniku. Matični broj je 3392007, a šifra djelatnosti 090121 (nova šifra 50200). Rješenjem suda 23. veljače 1990. obavljen je upis u sudski registar promjene djelatnosti pod brojem Fi 845/90. Upis nadopune djelatnosti u sudski registar obavljen je na temelju rješenja suda pod brojem Fi 3352/91 od 16. kolovoza 1991.

Upisane djelatnosti Poduzeća su: trgovina na veliko i malo neprehrambenim proizvodima, vanjska trgovina, popravak i održavanje cestovnih motornih vozila, usluge u cestovnom prometu, ugostiteljske usluge smještaja, prehrane i druge ugostiteljske usluge, usluge na području prometa, poslovne usluge, ponovni izvoz privremeno uvezene robe, te usluge u vanjskotrgovinskom prometu. Poduzeće je organizirano kao jedinstvena poslovna i ekonomska cjelina i kao pravna osoba nositelj je prava i obveza u odnosu na sva sredstva kojima raspolaže i kojima se koristi. Poduzećem rukovodi direktor. U vrijeme pretvorbe, direktor je bio Nikola Srabotnak.

Na dan 31. prosinca 1992. Poduzeće je imalo 54 zaposlenika.

U bilanci uspjeha za 1992. iskazani su prihodi u iznosu 76.132.000.- HRD, rashodi u iznosu 542.586.000.- HRD i gubitak u iznosu 466.454.000.- HRD. Bilanca na dan 31. prosinca 1992. sadrži vrijednost aktive, odnosno pasive u iznosu 1.186.225.000.- HRD ili 2.396.414,- DEM.

## 2.2. Statusne i druge promjene

Dioničko društvo Adria Auto (dalje u tekstu: Društvo) nastalo je pretvorbom društvenog poduzeća Adria Auto. Upisano je u sudski registar Trgovačkog suda u Splitu u registarskom ulošku I-1430 pod brojem Fi 532/95 od 1. lipnja 1995. Temeljni kapital Društva iznosio je 9.264.295,08 kn ili 2.436.000,- DEM i podijeljen je na 4 872 redovnih dionica svaka nominalne vrijednosti 500,- DEM. Na temelju odluke glavne skupštine Društvo je u prosincu 1996. uskladilo opće akte sa Zakonom o trgovačkim društvima i provelo izmjene upisa u sudskom registru.

Odlukom glavne skupštine od 12. prosinca 1997. smanjen je temeljni kapital Društva za 5.602.800,00 kn zbog pokrića gubitka i usklađenja nominalnih iznosa dionica prema odredbama Zakona o trgovačkim društvima, te istodobno povećan za iznos uloga u pravima i privatnom izdanju dionica od 3.521.000,00 kn. Nakon provedenih izmjena temeljni kapital Društva iznosi 6.931.400,00 kn, što je potvrđeno rješenjem suda od 28. rujna 2000. Zbog usklađenja nominalnog iznosa dionica sa zakonskim odredbama, utvrđena je nova nominalna vrijednost jedne dionice u iznosu 700,00 kn, a ukupan broj dionica povećan je s 4 872 na 9 902 dionica, odnosno 4 872 dionica serije A i 5 030 dionica serije B.

## 3. REVIZIJA POSTUPKA PRETVORBE

### 3.1. Odluka o pretvorbi

Poduzeće je 26. lipnja 1992. uputilo Agenciji Republike Hrvatske za restrukturiranje i razvoj (dalje u tekstu: Agencija) zahtjev za produžetak roka za pretvorbu od 60 dana. U zahtjevu je navedeno da se Poduzeće nalazi u ratnom području, te da su obavljene pripremne radnje i započete aktivnosti na pretvorbi Poduzeća, ali da nisu u mogućnosti završiti pretvorbu, odnosno dostaviti Agenciji odluku o pretvorbi s propisanom dokumentacijom do 30. lipnja 1992. kako je to propisano odredbama Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća. Agencija nije dostavila Poduzeću pisano odobrenje za produženje roka za podnošenje potrebne dokumentacije. Poduzeće je 28. kolovoza 1992. ponovilo zahtjev za produžetak roka za pretvorbu.

Dopisom od 23. prosinca 1992. Hrvatski fond za privatizaciju (dalje u tekstu: Fond) odobrio je produženje roka za podnošenje potrebne dokumentacije, a dopisom od 27. kolovoza 1993. obavijestio Poduzeće da su obvezni podnijeti potrebnu dokumentaciju najkasnije do 30. rujna 1993.

Odluku o pretvorbi društvenog Poduzeća u dioničko društvo donio je upravni odbor Poduzeća 17. rujna 1993. Predsjednik upravnog odbora bio je Davor Poković, dopredsjednik Cvijeto Cvjetković, te članovi Ivo Spremić, Mato Curić i Srećko Čížek. Osoba ovlaštena za zastupanje u vrijeme donošenja Odluke o pretvorbi bio je direktor Poduzeća Nikola Srabotnak. Odluka je dostavljena Fondu u rujnu 1993. Odlukom je utvrđeno da se društveno poduzeće pretvara u dioničko društvo prodajom Poduzeća upisom i otkupom dionica, prijenosom dionica Fondu, te pretvaranjem potraživanja društva Dubrovačka banka, Dubrovnik (MBS 3303543) u dionički ulog. Prema odredbama Odluke o pretvorbi, ovlašten je direktor da uz suradnju drugih rukovodnih radnika, te angažirane stručne organizacije obavlja ispravke Programa pretvorbe povodom primjedaba i sugestija Fonda ako su one tehničke prirode i ne mijenjaju bitne odrednice Programa i prava na stjecanje dionica.

Procijenjena vrijednost Poduzeća iznosila je 750.668.000.- HRD ili 1.516.501,- DEM i uvećana je za potraživanja društva Dubrovačka banka koja su pretvorena u dionički ulog u iznosu 437.411.000.- HRD ili 883.659,- DEM, te je temeljni kapital iznosio 1.188.079.000.- HRD ili 2.400.160,- DEM. Na temelju Odluke radničkog savjeta od 29. lipnja 1992. u procijenjenu vrijednost Poduzeća nije uključena vrijednost društvenih stanova.

U skladu s odredbama članka 11. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća, uz Odluku o pretvorbi Fondu su dostavljeni svi zakonom propisani dokumenti i to:

- Program pretvorbe Poduzeća u dioničko društvo,
- Izvještaj Službe društvenog knjigovodstva Hrvatske,
- Podaci o proizvodnim, tehnološko-tehničkim, kadrovskim i organizacijskim mogućnostima Poduzeća, tržišnom položaju Poduzeća i ocjeni boniteta Poduzeća,
- Razvojni program,
- Podaci i dokazi o pravu korištenja nekretnina,
- Izvadci iz sudskog registra i
- Elaborat o procjeni vrijednosti Poduzeća.

Fond je u listopadu 1993. uputio Poduzeću primjedbe na dostavljenu dokumentaciju. U skladu s Odlukom o pretvorbi, direktor Poduzeća je obavio potrebne ispravke Elaborata koje se nisu odnosile na ukupno procijenjenu vrijednost Poduzeća, te je 10. prosinca 1993. dostavio Fondu Dodatak Elaboratu o pretvorbi uz objašnjenja i dokaze o pravu korištenja nekretnina u Dubrovniku i Zagrebu.

Upravni odbor Poduzeća je 15. siječnja 1994. donio izmjene Odluke o pretvorbi radi usklađenja s Potvrdom Fonda. U izmjeni Odluke o pretvorbi procijenjena vrijednost Poduzeća utvrđena je u iznosu 5.902.375.194.- HRD ili 1.552.000,- DEM, pretvaranje potraživanja društva Dubrovačka banka u dionički ulog u iznosu 3.361.919.890.- HRD ili 884.000,- DEM, te temeljni kapital Društva iznosi 9.264.295.084.- HRD ili 2.436.000,- DEM po srednjem tečaju od 380.307,68 HRD za 100,- DEM na dan davanja Potvrde Fonda o suglasnosti na pretvorbu.

### 3.1.1. Program pretvorbe

Upravni odbor Poduzeća je 17. rujna 1993. donio Program pretvorbe u kojem su sadržani osnovni podaci o Poduzeću, registrirana djelatnost, način pretvorbe, procijenjena vrijednost, uvjeti stjecanja, prodaja, prijenos i izdavanje dionica, te druge pojedinosti koje su od važnosti za postupak pretvorbe Poduzeća, sazivanje osnivačke skupštine i upis pretvorbe u sudski registar. Način pretvorbe, te podaci o vrijednosti Poduzeća istovjetni su s podacima iz Odluke o pretvorbi. Program pretvorbe nije izmijenjen i usklađen s izmjenom Odluke o pretvorbi koja je usklađena s Potvrdom Fonda o davanju suglasnosti na namjeravanu pretvorbu.

Programom je utvrđeno da se Poduzeće pretvori u dioničko društvo pretvaranjem potraživanja društva Dubrovačka banka na temelju ugovora o pretvaranju potraživanja u dionički ulog, prodajom Poduzeća putem javnog oglašavanja osobama iz članka 5. stavak 1. točka 1., 2. i 2.a Zakona, korištenjem prava prvenstva i kupnje dionica uz popust i obročnu otplatu. Eventualno neprodani dio ovih dionica prodaje se u skladu s odredbama Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća i Pravilnika o prodaji dijela poduzeća javnim prikupljanjem ponuda.

### 3.1.2. Izvještaj Službe društvenog knjigovodstva Hrvatske

Služba društvenog knjigovodstva Hrvatske je u svibnju 1992. izradila Izvještaj o zakonitosti i realnosti godišnjeg obračuna za 1991. na temelju provjere najznačajnijih bilančnih pozicija. U Izvještaju je navedeno da postupak utvrđivanja zakonitosti i realnosti nije obavljen na početnim stanjima 1. siječnja 1991. i da Služba društvenog knjigovodstva nije bila nazočna popisu sredstava i izvora sredstava 31. prosinca 1991. Istaknuto je da spomenuti godišnji obračun nije iskazan u skladu s propisima jer nisu u skladu s propisima iskazana potraživanja po osnovi prodaje, novčana sredstva, druga kratkoročna potraživanja, zalihe trgovačke robe, izvanredni rashodi, prihodi od prodaje robe i materijala, izvanredni prihodi i gubitak, te nije pravilno obavljen popis zaliha trgovačke robe.

U svibnju 1993. Služba društvenog knjigovodstva Hrvatske je, na zahtjev Poduzeća, sastavila Dodatak Izvještaju o zakonitosti i realnosti godišnjeg obračuna za 1991. o kontroli popisa sredstava i izvora sredstava na dan 31. prosinca 1992. Kontrolom je utvrđeno da je u bilanci kod opreme iskazana viša vrijednost za iznos od 1.338.402.- HRD za koji iznos su manje iskazani izvanredni rashodi jer Poduzeće u godišnjem obračunu za 1992. nije evidentiralo razlike utvrđene popisom, nego ih je evidentiralo u 1993. U Dodatku Izvještaja je navedeno da, s obzirom na datum podnošenja zahtjeva, Služba nije bila prisutna kod obavljanja fizičkog popisa, te da su predmetom kontrole popisa najznačajnije stavke bilance stanja na temelju kojih je utvrđeno da je Poduzeće obavilo popis u skladu s propisima.

### 3.1.3. Podaci o proizvodnim, tehnološko-tehničkim, kadrovskim i organizacijskim mogućnostima, tržišnom položaju i ocjeni boniteta Poduzeća

Analizu i ocjenu boniteta izradila je Služba društvenog knjigovodstva Hrvatske za 1991. i 1992. Poduzeće je konstituirano 30. siječnja 1990. kao pravni slijednik radne organizacije Auto servis Dubrovnik. Prosudbe iz Analize poslovnih podataka izvedene su na temelju podataka po godišnjem obračunu za 1990., 1991. i 1992.

Analiza poslovnih podataka, dostavljena uz Odluku o pretvorbi, sadrži podatke o veličini i opremljenosti, financijskoj stabilnosti, likvidnosti i poslovnoj uspješnosti odnosno ekonomsko-financijskim pokazateljima učinkovitosti Poduzeća. U 1991. i 1992. Poduzeće nije ostvarivalo očekivani prihod zbog šteta nastalih u ratnim uvjetima, te je poslovalo s gubitkom. Služba društvenog knjigovodstva je ocijenila da je solventnost dobra, a da je bonitet Poduzeća slab jer je većina pokazatelja ispod prosječnih vrijednosti izračunanih za poduzeća iste djelatnosti.

#### 3.1.4. Razvojni program

Razvojni program sadrži analizu organiziranosti i poslovne sposobnosti Poduzeća, razvojnih mogućnosti, statusna, organizacijska i kadrovska rješenja, lokacijska razvojna rješenja, prostorne razvojne mogućnosti i rješenja, dinamiku realizacije planiranih ulaganja i ocjenu razvojnog programa, te zaključno razmatranje razvojnog programa. Razvojni program Poduzeća je sinteza istraživanja optimalne financijsko-prostorne valorizacije lokacije. Analiza kanala nabave i prodaje ukazuje da nastavak postojeće poslovne orijentacije Poduzeća ne obećava kontinuitet i uspješnost poslovanja pa je neminovna dopuna i promjena poslovne orijentacije i razvojne koncepcije. Imajući u vidu neposredne ograničavajuće čimbenike razvoja, te prostorno plansku dokumentaciju koja je urbanistički obrađivala prostor na kojem je smješteno Poduzeće kao iznimno vrijedno i atraktivno područje u kontekstu buduće izgradnje ističe se da spomenuti prostor svojom atraktivnošću, položajem i veličinom otvara velike mogućnosti budućim ulagačima za niz djelatnosti. Razvojnim programom predviđena je izgradnja objekata neto razvijene površine cca 14.000 m<sup>2</sup> u četiri etaže za administrativno poslovnu i komercijalnu djelatnost, trgovačku i ugostiteljsku djelatnost, te za obrtničku, servisnu i uslužnu djelatnost. Predviđena je izrada strategije razvitka, etapa realizacije, izvora, načina i uvjeta financiranja, te dodatnih analiza da se ukaže na isplativost projekta ako vlasnik pokaže interes. Predviđeno je da Poduzeće može tržišno valorizirati lokaciju za predviđene nove sadržaje, ali i na unapređenje i usavršavanje dotadašnje osnovne djelatnosti povezivanjem s poznatim svjetskim proizvođačima automobila. Potrebno je nastaviti širenje poslovne aktivnosti i na druga područja Republike Hrvatske posebice razvitak predstavništva u Zagrebu.

Prestrukturiranje i racionalizaciju poslovanja Poduzeće treba usmjeravati u pravcu otvaranja novih programa u osnovnoj djelatnosti, otvaranjem drugih programa u suradnji s poslovnicom u Zagrebu i korištenjem postojećih mogućnosti i sredstava, smanjenja i kontrole svih rashoda poslovanja, te usklađivanja broja i strukture zaposlenika potrebama poslovanja i razvoja, a prvenstveno donijeti program rješavanja njihova viška. Predložena koncepcija razvitka uvjetovala bi zapošljavanje četiri do pet zaposlenika visoke stručne spreme u dopunskim sadržajima.

#### 3.1.5. Elaborat o procjeni vrijednosti Poduzeća

Na temelju zaključenog ugovora o obavljanju stručnih i konzalting poslova pretvorbe poduzeća iz svibnja 1992. Elaborat o procjeni vrijednosti Poduzeća izradio je Alfaplan s p.o. Dubrovnik (dalje u tekstu: Alfaplan) sa stručnim suradnicima poduzeća Finco iz Dubrovnika i Odvjetničkim uredom Davora Pokovića iz Dubrovnika. Uz Elaborat je priložen popis registriranih djelatnosti poduzeća zajedno s rješenjem o upisu poduzeća Alfaplan u sudski registar kod Okružnog privrednog suda u Splitu.

Procjenu vrijednosti zemljišta, zgrada i opreme obavilo je poduzeće Alfaplan, procjenu



zaliha, potraživanja, obveza i drugih bilančnih pozicija obavilo je poduzeće Finco, a stručnu pomoć za pravna pitanja pružio je odvjetnik Davor Poković.

Elaborat sadrži vrijednost Poduzeća 31. prosinca 1992. po knjigovodstvenoj i procijenjenoj vrijednosti, te obrazloženje metode koja je primijenjena kod procjene vrijednosti. Procjena vrijednosti opreme je utvrđena tržišnom metodom uz primjenu tržišne, likvidacijske i zamjenske vrijednosti cijena, a na temelju kataloga dostupnih dobavljača. Procjena vrijednosti svakog pojedinog elementa opreme utvrđena je primjenom stupnja ekonomskog otpisa, tehničko-tehnološke sposobnosti i stupnja proizvodnosti. Procjenom vrijednosti obuhvaćene su sve stavke iz bilance stanja Poduzeća 31. prosinca 1992. i preračunane u DEM po tečaju 495,- HRD za 1,- DEM. Knjigovodstvena vrijednost Poduzeća 31. prosinca 1992. iznosila je 211.655.000.- HRD ili 427.586,- DEM, a procijenjena vrijednost Poduzeća 31. prosinca 1992. iznosila je 750.668.000.- HRD ili 1.516.501,- DEM. Procjena ratne štete obavljena je prema usvojenoj metodologiji i uz suglasnost općinske komisije za ratne štete. U prilogu Elaboratu je Troškovnik sanacije uništenih i oštećenih nekretnina i opreme od ratnih razaranja u ukupnom iznosu 155.860,- DEM za koje je umanjena procijenjena vrijednost.

Poduzeće je u prosincu 1993. donijelo izmjene i dopune Elaborata na temelju primjedbi Agencije pri čemu se nije mijenjala ukupno utvrđena procijenjena vrijednost Poduzeća već su se izmjene odnosile na obrazloženje opisa načina procjene, te usporedni pregled knjigovodstvene i procijenjene vrijednosti opreme uz prikaz njihovog koeficijenta radne uporabe.

U nastavku se daje usporedni pregled knjigovodstvene vrijednosti Poduzeća 31. prosinca 1992. i procijenjene vrijednosti Poduzeća u Elaboratu, te procjena Fonda.

Tablica broj 1

Usporedni pregled knjigovodstvene i procijenjene vrijednosti Poduzeća na dan 31. prosinca 1992.  
1,- DEM = 495.- HRD

Redni broj	O p i s	Knjigovodstvena vrijednost 31.XII.1992.		Procijenjena vrijednost 31.XII.1992.		Indeks 6/4	Procjena Fonda u DEM	Indeks 8/6	Indeks 8/4
		u 000 HRD	u DEM	u 000 HRD	u DEM				
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
	<b>A k t i v a</b>	1.186.225.-	2.396.414,-	1.715.994.-	3.466.655,-	144,66	3.676.830,-	106,06	153,43
1.	Materijalna ulaganja	658.468.-	1.330.238,-	1.194.372.-	2.412.873,-	181,39	2.611.652,-	108,24	196,33
	- Zemljište	355.399.-	717.978,-	738.492.-	1.491.903,-	207,79	1.388.166,-	93,05	193,34
	- Građevinski objekti	215.303.-	434.955,-	300.558.-	607.188,-	139,60	902.002,-	148,55	207,38
	- Oprema	82.124.-	165.907,-	149.680.-	302.384,-	182,26	321.484,-	106,32	193,77
	- Predujmovi	5.642.-	11.398,-	5.642.-	11.398,-	100,00	-	-	-
2.	- Dugoročna financijska ulaganja	940.-	1.899,-	885.-	1.788,-	94,15	1.787,-	99,94	94,10
3.	Obrtna sredstva	55.421.-	111.962,-	47.831.-	96.628,-	86,30	108.026,-	111,80	96,48
	- Zalihe	18.901.-	38.184,-	18.729.-	37.836,-	99,09	37.836,-	100,00	99,09
	- Kratkoročna potraživanja	12.612.-	25.479,-	15.831.-	31.982,-	125,52	43.717,-	136,69	171,58
	- Druga kratkoročna potraživanja	19.707.-	39.812,-	9.070.-	18.323,-	46,02	17.987,-	98,17	45,18
	- Novčana sredstva	4.201.-	8.487,-	4.201.-	8.487,-	100,00	8.486,-	99,99	99,99
4.	Aktivna vremenska razgraničenja	3.-	6,-	3.-	6,-	100,00	6,-	100,00	100,00
5.	Gubitak	471.393.-	952.309,-	472.903.-	955.360,-	100,32	955.359,-	99,99	100,32
	<b>U m a n j e n j a</b>	974.570.-	1.968.828,-	965.326.-	1.950.154,-	99,20	2.124.750,-	108,95	107,92
6.	Gubitak	471.393.-	952.309,-	472.903.-	955.360,-	100,32	955.359,-	99,99	100,32
7.	Dugoročne obveze	185.364.-	374.473,-	185.364.-	374.473,-	100,00	374.473,-	100,00	100,00
8.	Kratkoročne obveze	307.176.-	620.558,-	307.059.-	620.321,-	100,45	639.058,-	103,02	102,98

9.	Izravna ratna šteta	10.637,-	21.489,-	-	-	-	155.860,-	-	725,30
	Vrijednost poduzeća	211.655,-	427.586,-	750.668,-	1.516.501,-	352,21	1.552.080,-	102,35	362,99
10.	Dionički ulog Dubrovačke banke	-	-	437.411,-	883.659,-	-	883.659,-	100,00	-
	Temeljni kapital	-	-	1.188.079,-	2.400.160,-	-	2.435.739,-	101,48	-

## - Zemljište

Knjigovodstvena vrijednost zemljišta 31. prosinca 1992. iznosila je 355.399.000.- HRD ili 717.978,- DEM, a procijenjena vrijednost zemljišta u osnovnom Elaboratu iznosila je 738.492.000.- HRD ili 1.491.903,- DEM, što je za 107,79% više od knjigovodstvene vrijednosti. Poduzeće nema godišnji popis zemljišta, niti diobenu bilancu pravnih sljednika Srđ poduzeća za promet industrijskom i tehničkom robom Dubrovnik, te se ne može utvrditi jesu li procjenom obuhvaćena sva građevinska zemljišta. U procjenu je uključeno zemljište u Dubrovniku k.o. Gruž č.z. 857/1 ukupne površine 8 797 m<sup>2</sup> koju je pravni prednik kupio, te zemljište u Zagrebu na lokaciji Vrbnik IV ukupne površine poslovnog prostora 86,18 m<sup>2</sup> koje je Poduzeće također kupilo.

Ukupna procijenjena vrijednost zemljišta sastojala se od vrijednosti građevinskog zemljišta, rente, vrijednosti priključka i pripreme zemljišta u Dubrovniku u iznosu 707.777.695.- HRD ili 1.429.854,- DEM, te vrijednosti građevinskoga zemljišta u Zagrebu s pripremom zemljišta, rentom i vrijednosti priključka u iznosu 30.714.552.- HRD ili 62.049,- DEM. Pri izračunu vrijednosti zemljišta korištene su cijene utvrđene u Prijedlogu tržišne vrijednosti građevinskog zemljišta, visine rente, te naknade za korištenje pomorskog dobra koje je utvrdio u kolovozu 1992. Sekretarijat za komunalne i stambene poslove, izgradnju i prostorno uređenje općine Dubrovnik te gradskoj Odluci. Za izračun vrijednosti zemljišta, te procjenu vrijednosti priključaka u Zagrebu korištene su cijene utvrđene u Pregledu jediničnih cijena izgradnje komunalnih objekata i uređaja individualne potrošnje, Pregledu jediničnih cijena izgradnje komunalnih objekata i uređaja zajedničke potrošnje, troškovniku pripreme građevinskoga zemljišta za I. područje Gradskog zavoda za izgradnju i uređenje, te na temelju Odluke povjerenstva za procjenu nekretnina za I. područje.

U svrhu utvrđivanja procijenjene vrijednosti građevinskoga zemljišta u katastarskoj općini Gruž, Sekretarijat za komunalne i stambene poslove, izgradnju i prostorno uređenje Dubrovnik predložio je cijenu građevinskog zemljišta u iznosu 125,- DEM/m<sup>2</sup>, troškova pripreme građevinskog zemljišta u iznosu 10,60 DEM/m<sup>2</sup> i rente u iznosu 89,- DEM/m<sup>2</sup> bruto razvijene površine objekta ili 22,20 DEM/m<sup>2</sup> zemljišta, uz napomenu da je mjerodavna veća vrijednost. Gradski zavod za izgradnju i uređenje grada Zagreba utvrdio je cijenu izgradnje komunalnih objekata i uređaja individualne potrošnje u I. gradskom području u iznosu 120,- DEM/m<sup>2</sup>, jediničnih cijena izgradnje komunalnih objekata i uređaja zajedničke potrošnje u I. gradskom području u iznosu 75,- DEM/m<sup>2</sup>, cijenu pripreme građevinskoga zemljišta za I. gradsko područje u iznosu 386,- DEM/m<sup>2</sup>, a povjerenstvo za procjenu nekretnina za I. gradsko područje procijenilo je prometnu vrijednost građevinskoga zemljišta u iznosu 55,- DEM/m<sup>2</sup>. Primjenom ovih cijena ukupna procijenjena vrijednost zemljišta iznosi 1.529.396,- DEM.

Fond nije tražio izmjene i dopune procjene vrijednosti građevinskoga zemljišta, ali je procijenjenu vrijednost umanjio za 103.737,- DEM i utvrdio procijenjenu vrijednost zemljišta u iznosu 1.388.166,- DEM.

Iz dokumentacije Fonda nije vidljivo koji podaci su korišteni pri smanjenju procijenjene vrijednosti građevinskoga zemljišta, niti su priloženi dokazi za smanjenje procijenjene vrijednosti, što nije u skladu s odredbama članka 11. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća kojim je propisano da elaborat o procjeni vrijednosti poduzeća treba sadržavati dokaze za pojedine postupke u proceduri procjene ili poziv na korišteni izvor podataka.

Uz Elaborat kao dokazi prava korištenja priloženi su Popis posjeda iz Zavoda za katastar i geodetske poslove općine Dubrovnik od 2. kolovoza 1991., zemljišno knjižni izvadak od 13. travnja 1990., prijepis ugovora o kupoprodaji zaključenog 12. listopada 1967. između Rudine poljoprivredno i trgovačkog poduzeća Dubrovnik i Srđ poduzeća za promet industrijskom i tehničkom robom Dubrovnik, presuda Općinskoga suda u Dubrovniku od 13. prosinca 1990. o pravu Poduzeća da zatraži i postigne uknjižbu prava korištenja nekretnina na svoje ime, prijedlog za uknjižbu prava korištenja nekretnina od 17. lipnja 1991., rješenje o izvršenju od 18. lipnja 1991. kojim se odobrava uknjižba prava korištenja čestica zemljišta, te ugovor o kupoprodaji od 4. lipnja 1990. i dodatak ovom ugovoru od 14. prosinca 1990. zaključeni između Građevnoga poduzeća Tehnika iz Zagreba i Poduzeća.

Iz pravomoćne i izvršne presude Općinskoga suda u Dubrovniku od 13. prosinca 1990., zemljišno knjižnog izvotka od 13. travnja 1990., te zemljišno knjižnog izvotka od 7. prosinca 1993. izdanih od Općinskoga suda u Dubrovniku kao i rješenja o izvršenju od 18. lipnja 1991., revizijom je utvrđeno da je Poduzeće nositelj prava korištenja u cijelosti na nekretninama upisanim u k.o. Gruž i to čestica zemljišta 857/1, 857/21, 857/22, 857/23, 857/24, 857/32 i 857/33. Također je utvrđeno da č.z. 857/22 površine 91 m<sup>2</sup>, č.z. 857/23 površine 331 m<sup>2</sup>, č.z. 857/24 površine 300 m<sup>2</sup>, č.z. 857/32 površine 171 m<sup>2</sup>, č.z. 857/33 površine 14 m<sup>2</sup>, te č.z. 857/25 površine 66 m<sup>2</sup> koja je nastala dijeljenjem č.z. 857/21 na podčestice 857/21 i 857/25 u k.o. Gruž nisu unesene u Elaborat o procjeni vrijednosti Poduzeća.

Na temelju zahtjeva za izdavanje iskaza o nekretninama koje su procijenjene u postupku pretvorbe Fond je 18. rujna 1997. donio rješenje kojim utvrđuje da je u postupku pretvorbe Poduzeća u vrijednost društvenog kapitala procijenio zemljište i nekretnine na č.z. 1762/1 k.o. Gruž i k.č. 4156/1 k.o. Trnje. Na temelju tog rješenja zemljišno knjižni odjel dopustio je 15. lipnja 2001. uknjižbu cjeline prava vlasništva č.z. 857/1 površine 8 797 m<sup>2</sup> na ime Društva. Fond i Društvo nemaju dokumentaciju niti su dali obrazloženje zašto su spomenuta zemljišta isključena iz procjene. Izračunom vrijednosti spomenutih čestica zemljišta utvrđeno je da je u Elaboratu o procjeni vrijednosti Poduzeća vrijednost zemljišta umanjena za 76.001.805.- HRD ili 153.539,- DEM. Procijenjena vrijednost Poduzeća manja je za naznačeni iznos, što nije u skladu s odredbama članka 2. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća. Direktor Fonda, Područnog ureda Dubrovnik u vrijeme izrade konačne procjene vrijednosti zemljišta bio je Danko Atijas.

Društvo nije podnijelo Fondu zahtjev za obnovu postupka pretvorbe radi uključanja nekretnina koje nisu procijenjene u vrijednosti temeljnog kapitala. U skladu s odredbama članka 47. Zakona o privatizaciji, dionice, udjeli, stvari i prava koji nisu procijenjeni u vrijednosti društvenog kapitala pravne osobe na temelju Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća, prenose se Fondu, ako ne postoje razlozi za obnovu postupka, odnosno ako prijenos ne utječe na postojeću tehnološku cjelinu.

- Građevinski objekti

Knjigovodstvena vrijednost građevinskih objekata 31. prosinca 1992. iznosila je 215.303.000.- HRD ili 434.955,- DEM, a procijenjena vrijednost građevinskih objekata u osnovnom Elaboratu iznosila je 300.558.000.- HRD ili 607.188,- DEM, što je za 39,60% više od knjigovodstvene vrijednosti. U procjenu je uključeno 12 objekata u Dubrovniku izgrađenih od 1976. do 1987., ukupne bruto izgrađene površine 1 865,99 m<sup>2</sup>, odnosno neto izgrađene površine 1 717,68 m<sup>2</sup>, te jednog objekta u Zagrebu izgrađenog 1990. ukupne bruto izgrađene površine 86,18 m<sup>2</sup>, odnosno neto izgrađene površine 66,38 m<sup>2</sup>. U procjenu su uključeni objekti upravne zgrade, uredski prostori i skladište auto dijelova, hala-radionica s nadstrešnicom, radionica s nadstrešnicom, objekt s energetske postrojenjem i skladištem, garaže-radionice s nadstrešnicom, lakiraonica, skladište, objekt s energetske postrojenjem, skladište pričuvnih dijelova, pomoćni objekt i kućica za čuvare, te poslovni prostor predstavništva u Zagrebu koje je smješteno u prizemlju stambenog objekta.

U Elaboratu je navedeno da su tijekom ratnih bombardiranja znatno oštećeni objekti uprave, radionice, pomoćni objekti i otvorene parkirališne površine s automobilima, a oštećenja su nastala na vanjskim ploham objekata, vanjskim otvorenim površinama i unutarnjim prostorima. Pri procjeni vrijednosti Poduzeća vrijednost ratne štete posebno je iskazana i umanjivana procijenjena vrijednost objekata. Izračun ratne štete izradio je Alfaplan u rujnu 1992., a Općinska komisija za popis i procjenu ratne štete potvrdila u studenom 1992.

Fond nije tražio izmjene i dopune procjene vrijednosti građevinskih objekata, ali je procijenjenu vrijednost uvećao za 294.814,- DEM i utvrdio procijenjenu vrijednost građevinskih objekata u iznosu 902.002,- DEM. Iz dokumentacije Fonda nije vidljivo koji su podaci korišteni pri povećanju procijenjene vrijednosti građevinskih objekata, a dokazi za povećanje procijenjene vrijednosti nisu priloženi, čime nije postupljeno u skladu s odredbama članka 11. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća kojim je propisano da elaborat o procjeni vrijednosti poduzeća treba sadržavati dokaze za pojedine postupke u proceduri procjene ili poziv na korišteni izvor podataka. Direktor Fonda, Područnog ureda Dubrovnik u vrijeme izrade konačne procjene vrijednosti zemljišta bio je Danko Atijas.

Kao dokazi vlasništva priloženi su zemljišno knjižni izvadci u kojima je evidentirano uvrštenje č.zgr. 2554, 2555, 2556 i 2557 sagrađenih na č.z. 857/1 k.o. Gruž. U Elaboratu je obrazloženo da je procjena svakog pojedinog objekta obavljena tako da je izračunana sadašnja vrijednost objekta na temelju vrijednosti novog objekta jednakih karakteristika prema podacima građevinskih poduzeća i situacije na tržištu, te raščlanjena prema grupama izvedenih radova i za svaki dio izračunano ili procijenjeno umanjeno zbog starosti i stanja korištenja. Neto i bruto izgrađene površine, te bruto volumen objekta raščlanjen je po svakom građevinskom objektu.

U Elaboratu je obrazloženo da su relevantni podaci neophodni za procjenu prikupljeni iz postojeće projektne dokumentacije, od stručnih službi vlasnika objekata, te uvidom u postojeće stanje objekata i zemljišta na lokaciji Dubrovnika i Zagreba tijekom svibnja i lipnja 1992. Navedeni su pravilnici, odluke i propisi na temelju kojih je obavljena procjena vrijednosti objekata.

- Druga imovina

Knjigovodstvena vrijednost druge imovine 31. prosinca 1992. iznosila je 144.130.000.- HRD ili 291.172,- DEM, a procijenjena vrijednost iznosila je 204.041.000.- HRD ili 412.204,- DEM, što je za 41,57% više od knjigovodstvene vrijednosti. Procijenjena vrijednost sastoji se od opreme 302.384,- DEM, predujmova za materijalna ulaganja 11.398,- DEM, dugoročnih financijskih ulaganja 1.788,- DEM, zaliha 37.836,- DEM, kratkoročnih potraživanja 31.982,- DEM, drugih kratkoročnih potraživanja 18.323,- DEM, novčanih sredstava 8.487,- DEM, te aktivnih vremenskih razgraničenja 6,- DEM.

U dopuni Elaboratu sva oprema navedena je pojedinačno. Procjena vrijednosti opreme provedena je grupiranjem pojedinih cjelina prema funkcionalnim karakteristikama, te navedena po vrstama i količini uz pregled koeficijenata radne uporabe pojedinih grupa. Knjigovodstvena vrijednost opreme 31. prosinca 1992. iznosila je 82.124.000.- HRD ili 165.907,- DEM, a procijenjena vrijednost umanjena za ratne štete iznosi 149.680.000.- HRD ili 302.384,- DEM.

Poduzeće nije ispravilo bilancu stanja prema Dodatku izvještaja Službe društvenog knjigovodstva kojim je utvrđeno da je sadašnja vrijednost opreme iskazana više za iznos od 1.338.402.- HRD za koliko su manje iskazani izvanredni rashodi jer u godišnjem obračunu za 1992. nisu evidentirane popisne razlike utvrđene na opremi nego su evidentirane u 1993. Opisana odstupanja su uključena u procjeni vrijednosti opreme.

U osnovnom Elaboratu nema opisa o načinu procjene kao ni cjelokupnog popisa opreme koja je uključena u procjenu, već je procjena obavljena u ukupnom iznosu za pojedine skupine opreme. Na traženje Fonda u dopuni Elaboratu izrađen je usporedni pregled neto knjigovodstvene vrijednosti i procijenjene vrijednosti pojedinih elementa opreme. Fond je ispravio procjenu vrijednosti u Elaboratu na iznos od 321.484,- DEM, što predstavlja zbroj vrijednosti procjene svih grupiranih cjelina opreme bez umanjjenja za ratne štete.

Poduzeće ima djelomičan popis opreme sa stanjem 31. prosinca 1992., te stanje osnovnih sredstava po računima i funkcionalnim skupinama. S obzirom da je u osnovnom Elaboratu procjena obavljena u ukupnom iznosu prema skupinama opreme, a u dodatku Elaboratu unutar istih skupina oprema je razvrstana i procijenjena pojedinačno prema vrsti i količini, ali vrijednosno različitim procjenama to je otežano utvrditi koja oprema je obuhvaćena procjenama i na temelju čega proizlaze razlike u procjeni na razini pojedinih skupina. Na temelju raspoložive dokumentacije otežano je utvrditi je li sva oprema i sitni inventar obuhvaćen procjenom.

Knjigovodstvena vrijednost dugoročnih financijskih ulaganja 31. prosinca 1992. iznosila je 940.000.- HRD ili 1.899,- DEM, a procijenjena vrijednost u Elaboratu 885.000.- HRD ili 1.788,- DEM. Dugoročna financijska ulaganja se odnose na ulaganja u vrijednosne papire društva Croatia Banka Zagreb i društva Dubrovačka banka Dubrovnik u iznosu 885.000.- HRD, te na uložena sredstva u banke po propisima kojima se izdvajalo za kreditiranje mosta Rijeka dubrovačka u iznosu 55.046.- HRD, a čija je vjerojatnost naplate ocijenjena minimalnom pa vrijednost nije uključena u procjenu. Fond je prihvatio procjenu dugoročnih financijskih ulaganja.

Knjigovodstvena vrijednost obrtnih sredstava, koja se sastoji od zaliha, kratkoročnih potraživanja od kupaca, drugih kratkoročnih potraživanja i novčanih sredstava 31. prosinca 1992. iznosila je 55.421.000.- HRD ili 111.962,- DEM, a procijenjena vrijednost 47.831.000.- HRD ili 96.628,- DEM. Knjigovodstvena vrijednost zaliha 31. prosinca 1992. iznosila je 18.901.000.- HRD ili 38.184,- DEM, a procijenjena vrijednost 18.729.000.- HRD ili 37.836,- DEM. Kod procjene vrijednosti zaliha utvrđeno je da u popisnim listama na dan 31. prosinca 1992. nisu iskazane popisne razlike, već je knjiženje obavljeno tijekom 1993. Za navedenu razliku povećan je iskazani gubitak i smanjena vrijednost zaliha. Procjena zaliha obavljena je po knjigovodstvenoj vrijednosti. Fond je u cijelosti prihvatio procjenu vrijednosti zaliha. Društvo ima djelomičan popis zaliha na dan 31. prosinca 1992., a Služba društvenog knjigovodstva nije obavila kontrolu popisa zaliha sa stanjem na dan 31. prosinca 1992., te se ne može dati ocjena o ispravnosti procjene vrijednosti zaliha.

Knjigovodstvena vrijednost kratkoročnih potraživanja od kupaca u zemlji 31. prosinca 1992. iznosila je 12.612.000.- HRD ili 25.479,- DEM, a procijenjena vrijednost 15.831.000.- HRD ili 31.982,- DEM. Društvo ima popis potraživanja od kupaca 31. prosinca 1992. koja odgovaraju procijenjenoj vrijednosti. Druga kratkoročna potraživanja odnose se na potraživanja od državnih organa, od radnika, za bolovanja preko 42 dana, te za dječji dodatak. Knjigovodstvena vrijednost drugih kratkoročnih potraživanja 31. prosinca 1992. iznosila je 19.707.000.- HRD ili 39.812,- DEM, a procijenjena vrijednost 9.070.000.- HRD ili 18.323,- DEM.

U Elaboratu je navedeno da su u knjigovodstvenu vrijednost potraživanja uključena i potraživanja od državnih institucija za procijenjene ratne štete na nekretninama u iznosu 10.637.000.- HRD ili 21.489,- DEM, a u procjeni su procjenitelji za ovjerene ratne štete od nadležnog općinskog organa umanjivali procijenjenu vrijednost građevinskih objekata i opreme.

Fond nije prihvatio procjenu vrijednosti kratkoročnih potraživanja i drugih kratkoročnih potraživanja, te je samostalno utvrdio procjenu vrijednosti kratkoročnih potraživanja u iznosu 43.717,- DEM i vrijednost drugih kratkoročnih potraživanja u iznosu 17.987,- DEM. Iz dokumentacije Fonda nije vidljivo koji su podaci korišteni pri procjeni vrijednosti potraživanja i nisu priloženi dokazi za povećanja kratkoročnih potraživanja i smanjenje drugih kratkoročnih potraživanja.

Novčana sredstva u iznosu 4.201.000.- HRD po knjigovodstvenoj vrijednosti 31. prosinca 1992. kod procjene u Elaboratu su preračunana u 8.487,- DEM, odnosno 8.486,- DEM prema procjeni Fonda.

- Dugoročne obveze

Knjigovodstvena vrijednost dugoročnih obveza 31. prosinca 1992. iznosila je 185.364.130.- HRD ili 374.473,- DEM i u jednakom iznosu su procijenjene u osnovnom Elaboratu. Obveze se odnose na dugoročni kredit društva Dubrovačka banka. Obveza je potvrđena i Dodatkom izvještaju Službe društvenog knjigovodstva, a vrijednost spomenutog kredita uključena je u pretvaranje potraživanja društva Dubrovačka banka u dionički ulog Ugovorom od 28. prosinca 1992. Fond je prihvatio procjenu u cijelosti.



- Kratkoročne obveze

Knjigovodstvena vrijednost kratkoročnih obveza 31. prosinca 1992. iznosila je 307.176.070.- HRD ili 620.558,- DEM, a u osnovnom Elaboratu procijenjene su u iznosu 307.059.000.- HRD ili 620.321,- DEM, što je za 237,- DEM ili 0,04% manje od knjigovodstvene vrijednosti. Vrijednosno najznačajniji dio kratkoročnih obveza odnosi se na kratkoročne kredite od društva Dubrovačka banka čija je knjigovodstvena vrijednost iznosila 252.047.070.- HRD ili 509.186,- DEM, a procijenjene su u jednakom iznosu.

Knjigovodstvena vrijednost drugih kratkoročnih obveza 31. prosinca 1992. odnosila se na obveze po kratkoročnom kreditu Fonda za samodoprinos 9.000.000.- HRD ili 18.182,- DEM, prema dobavljačima 10.317.000.- HRD ili 20.843,- DEM, razne obveze iz poslovanja 596.000.- HRD ili 1.204,- DEM, za plaće zaposlenika 30.680.000.- HRD ili 61.980,- DEM, za poreze i doprinose 4.320.000.- HRD ili 8.727,- DEM, te razne druge obveze 216.000.- HRD ili 436,- DEM. Popis obveza prema dobavljačima na dan 31. prosinca 1992. odgovara procijenjenoj vrijednosti ovih obveza.

Ukupan iznos kratkoročnih obveza Fond je uvećao i procijenio u iznosu 639.058,- DEM, o čemu nema dokumentacije iz koje se može utvrditi realnost i opravdanost povećanja vrijednosti, što nije u skladu s odredbama uputa za provedbu članka 11. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća kojim je propisano da elaborat o procjeni vrijednosti poduzeća treba sadržavati dokaze za pojedine postupke u proceduri procjene ili poziv na korištenje izvor podataka. Direktor Fonda, Područnog ureda Dubrovnik u vrijeme izrade konačne procjene vrijednosti zemljišta bio je Danko Atijas.

- Pretvaranje potraživanja društva Dubrovačka banka u dionički ulog

Potraživanja društva Dubrovačka banka pretvorena su u dionički ulog u iznosu 884.000,- DEM na temelju ugovora zaključenog 28. prosinca 1992. između Poduzeća i društva Dubrovačka banka. Direktor društva Dubrovačka banka u vrijeme zaključivanja ugovora bio je Darko Kaciga, a Poduzeća Nikola Srabotnak. Ugovorom je utvrđeno da zbog objektivnih okolnosti Poduzeće nije udovoljavalo obvezama prema banci, da je banka produžavala rokove otplate kredita, da je zbog neodgovarajuće kamate i tečajne politike u 1991. došlo do značajnijeg realnog pada vrijednosti odobrenih kredita. Zbog navedenih razloga svi krediti su revalorizirani prema njihovoj stvarnoj vrijednosti izraženoj u DEM i pretvoreni u dionički ulog na dva načina i to:

- sve kredite stavljene u tečaj (korištenje) prije 31. ožujka 1991. prema stanju na navedeni datum (početno stanje), izražene u DEM po tečaju na taj dan, uvećano za 10,00% kamate godišnje do dana pretvorbe, a umanjeno za otplaćene rate i kamate također preračunano u DEM po tečaju na dan otplate,
- za sve kredite stavljene u tečaj nakon 31. ožujka 1991. prema njihovoj vrijednosti izraženoj u DEM na dan stavljanja u tečaj uvećano za 10,00% kamate godišnje do dana pretvorbe, a umanjeno za otplaćene obroke i kamate preračunano u DEM na dan otplate.

Obračunane kamate su pripisivane glavnica za svaku prethodnu godinu. Banka je izradila i priložila uz ugovor pregled revaloriziranih kredita do dana pretvorbe, odnosno do 31. prosinca 1992. i to za jedan dugoročni kredit u ukupnom iznosu 374.473,- DEM, te za dva kratkoročna kredita u ukupnom iznosu 509.186,- DEM, što je ukupno iznosilo 883.659,- DEM.

Poduzeće nema Odluku upravnog odbora Poduzeća kojom se odobrava zaključivanje ugovora između društva Dubrovačka banka i Poduzeća o pretvaranju potraživanja društva Dubrovačka banka u dionički ulog Poduzeća. Odlukom o pretvorbi Poduzeća i Programom pretvorbe koje je upravni odbor donio u rujnu 1993. utvrđeno je da su potraživanja društva Dubrovačka banka u ukupnom iznosu 883.659,- DEM, utvrđena ugovorom od 28. prosinca 1992., te da će se potraživanja banke pretvoriti u dionički ulog. U osnovnom Elaboratu o procjeni vrijednosti Poduzeća navedeno je da će se nakon pribavljanja potvrde Fonda o suglasnosti na pretvorbu pristupiti zaključivanju ugovora s društvom Dubrovačka banka o pretvaranju potraživanja banke u dionički ulog i o stjecanju dionica po toj osnovi.

U prilogu ugovora nema izračuna revalorizacije po svakom kreditu, a iz pregleda revaloriziranih kredita nije vidljivo koliko iznosi osnovni dug po osnovi ugovora o kreditu, početak korištenja kredita, kamatne stope, iznos otplaćenih rata i kamata, te stanje kredita prije revalorizacije i iznos revalorizacije kredita. Iz dokumentacije Poduzeća također nije vidljivo koliko iznosi revalorizacija dugoročnih i kratkoročnih kredita već samo da su obveze knjigovodstveno evidentirane 31. prosinca 1992. i potvrđene Dodatkom Izvještaju Službe društvenog knjigovodstva Hrvatske.

Potvrdom o pretvorbi od 29. prosinca 1993. Fond je prihvatio u cijelosti pretvaranje potraživanja društva Dubrovačka banka u dionički ulog u iznosu 884.000,- DEM, što čini 36,29% temeljnog kapitala Društva. U knjizi dionica je 26. svibnja 1994. upisano 1 768 dionica na ime društva Dubrovačka banka.

U postupku revizije pretvorbe zatražena je dokumentacija društva Dubrovačka banka i Društva u vezi pretvaranja potraživanja banke u dionički ulog. Društvo je dostavilo bilancu stanja za 1992., ugovore za dva kratkoročna kredita i jedan dugoročni kredit s dodatkom ugovoru. Društvo nema stanje duga prije revalorizacije niti izračun revalorizacije.

Društvo Dubrovačka banka je dopisom od 21. lipnja 2002. izvijestilo Državni ured za reviziju da posjeduje samo ugovor o dugoročnom kreditu. Nema u poslovnoj evidenciji poslovnu dokumentaciju o kreditima s podacima o korištenju, otplati i revalorizaciji.

### 3.2. Potvrda o suglasnosti na pretvorbu

Poduzeće je dostavilo Fondu Odluku o pretvorbi zajedno s potrebnom dokumentacijom propisanom člankom 11. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća. Uvidom u dokumentaciju Fond je ocijenio da se pretvorba predlaže u skladu s uvjetima i na način propisan Zakonom, te je 29. prosinca 1993. dao Potvrdu kojom je dana suglasnost na pretvorbu.

Procijenjena vrijednost Poduzeća iznosila je 9.264.295.084.- HRD ili 2.436.000,- DEM po srednjem tečaju Narodne banke Hrvatske na dan davanja Potvrde, a sastojala se od procijenjene vrijednosti Poduzeća u iznosu od 5.902.375.194.- HRD ili 1.552.000,- DEM, te pretvaranja potraživanja društva Dubrovačka banka u dionički ulog u iznosu 3.361.919.890.- HRD ili 884.000,- DEM. Nominalna vrijednost jedne dionice iznosila je 1.901.538.- HRD odnosno protuvrijednost 500,- DEM po srednjem tečaju Narodne banke Hrvatske na dan izdavanja Potvrde.

Poduzeće se pretvara u dioničko društvo:

- a) prodajom dionica uz popust osobama iz članka 5. stavak 1. točka 1., 2. i 2.a Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća u iznosu 2.951.187.597.- HRD ili 776.000,- DEM što čini 50,00% procijenjene vrijednosti temeljnog kapitala,
- b) pretvaranjem potraživanja društva Dubrovačka banka u dionice u iznosu 3.361.919.890.- HRD ili 884.000,- DEM,

- c) ostatak od preostalih 50,00% procijenjene vrijednosti temeljnog kapitala, te eventualno neprodani dio dionica osobama iz točke a) odlučeno je prodati u skladu s odredbama Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća i Pravilnika o prodaji dijela poduzeća javnim prikupljanjem ponuda.

### 3.3. Provedba programa pretvorbe

Na temelju Potvrde Fonda od 29. prosinca 1993., Poduzeće je u tjednom listu Dubrovački vjesnik objavilo 15. siječnja 1994. poziv za upis i kupnju 1 552 dionica uz popust nominalne vrijednosti 776.000,- DEM. Poziv za upis i kupnju dionica sadržavao je sve podatke navedene u Programu pretvorbe, te Potvrdi Fonda. Upis je trajao od 15. do 23. siječnja 1994. Na poziv za upis i kupnju dionica prijavilo se 40 osoba. Od ukupno prispjelih prijava, 38 se odnosilo na zaposlene i dvije na ranije zaposlene u Poduzeću.

Ukupni broj dionica prema izjavama o namjeri kupnje bio je 1 591, odnosno 795.500,- DEM, što je za 19.500,- DEM prelazilo moguću dopuštenu prodaju dionica. Za 39 dioničara utvrđena je vrijednost 39 dionica u iznosu 19.500,- DEM za svakog dioničara, te za jednog dioničara u iznosu od 15.500,- DEM, što je činilo 31 dionicu. Zaključeno je 40 ugovora o kupnji dionica, što je ukupno iznosilo 1 552 dionice odnosno iznos od 776.000,- DEM vrijednosti temeljnog kapitala. Svi ugovori o prodaji dionica uz popust zaključeni su 10. veljače 1994. na rok od pet godina uz obročnu otplatu.

Poduzeće je u siječnju i veljači 1994. Fondu uputilo izvješće o stanju upisa i uplati dionica. U izvješću je navedeno da je Poduzeće prekoračilo rok od 30 dana koji je određen u točki 9. Potvrde o suglasnosti na pretvorbu u kojem je trebalo obaviti sve potrebne radnje uključujući dostavu izvješća i plaćanje prvog obroka dionica pa su tražili produljenje roka. Uplata Fondu iznosa prvog obroka za sve dioničare obavljena je 17. veljače 1994. po tečaju iz Potvrde. Važeći srednji tečaj na dan uplate iznosio je 369.346,86 HRD za 100,- DEM i bio je ispod tečaja utvrđenog Potvrdom.

Na temelju Potvrde Fond je stekao 1 552 dionice koje su prodavane u skladu s odredbama Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća i Pravilnika o prodaji dijela poduzeća javnim prikupljanjem ponuda, što predstavlja 31,85% vrijednosti temeljnog kapitala Društva. Fond je 23. travnja 1994. objavio poziv za podnošenje ponuda za kupnju 1 552 dionica državljanima Republike Hrvatske, te domaćim i stranim pravnim osobama. Dionice su prodavane bez popusta po cijeni 500,- DEM za jednu dionicu plativo u kunama po srednjem tečaju Narodne banke Hrvatske na dan plaćanja. U roku određenom za podnošenje prijava nije primljena niti jedna ponuda, te je Fond 26. svibnja 1994. donio Odluku o prijenosu dionica fondovima.

U odluci je navedeno da se 1 552 dionice dioničkog društva, što predstavlja 31,85% vrijednosti temeljnog kapitala Društva, koje su bile predmetom javnog prikupljanja ponuda, prenosi fondovima u zakonski određenom omjeru, i to:

- Fondu 1 035 dionica ili 21,24% vrijednosti temeljnog kapitala,
- Republičkom fondu mirovinskog i invalidskog osiguranja radnika Hrvatske (dalje u tekstu: RF MIO radnika Hrvatske) 362 dionice ili 7,43% vrijednosti temeljnog kapitala,
- Republičkom fondu mirovinskog i invalidskog osiguranja individualnih poljoprivrednika Hrvatske (dalje u tekstu: RF MIO individualnih poljoprivrednika Hrvatske) 155 dionica ili 3,18% vrijednosti temeljnog kapitala.

### 3.4. Upis u sudski registar

Društvo je upisano u sudski registar 1. lipnja 1995. pod tvrtkom Adria auto d.d. za trgovinu i popravak vozila, sa sjedištem u Dubrovniku, Massarykov put br. 3. Temeljni kapital iznosio je 9.264.295.084.- HRD ili 2.436.000.- DEM na dan davanja Potvrde, a podijeljen je na 4 872 dionice nominalne vrijednosti 500,- DEM.

U nastavku se daje pregled udjela pojedinih dioničara u temeljnom kapitalu u vrijeme upisa Društva u sudski registar.

Tablica broj 2

Dioničari u vrijeme upisa Društva u sudski registar

Redni broj	Dioničari	Broj dionica	Udjel u %
1.	mali dioničari	1 552	31,86
2.	Fond	1 035	21,24
3.	Republički fond mirovinskog i invalidskog osiguranja	517	10,61
	- RF MIO radnika Hrvatske	362	7,43
	- RF MIO individualnih poljoprivrednika Hrvatske	155	3,18
4.	Dubrovačka banka d.d.	1 768	36,29
	Ukupno	4 872	100,00

## 4. PROMJENE VLASNIČKE STRUKTURE NAKON PRETVORBE

Društvo Dubrovačka banka vodilo je knjigu dionica do ožujka 2002. na temelju ugovora zaključenog 28. prosinca 1992., a nakon toga društvo ReFinal Dubrovnik prema ugovoru zaključenom 8. travnja 2002.

U knjigu dionica upisuju se dionice sa svim podacima značajnim za prava koja iz njih proizlaze.

### 4.1. Dionice s popustom

U postupku pretvorbe prodano je 1 552 dionice s popustom osobama iz članka 5. stavak 1. točka 1., 2. i 2.a Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća (dalje u tekstu: mali dioničari). S malim dioničarima Fond je u veljači 1994. zaključio 40 ugovora o prodaji dionica s popustom nominalne vrijednosti 2.971.187.597.- HRD ili 776.000.- DEM, što čini 31,86% temeljnog kapitala Društva. Svi ugovori su zaključeni na rok od pet godina uz obročnu otplatu. U ugovorima je navedeno da se vrijednost neotplaćenog dijela upisanih dionica koje se kupuju uz popust revalorizira u skladu s porastom cijena na malo istekom dvanaestomjesečnog razdoblja računajući od dana zaključivanja Ugovora. U listopadu 1997. zaključeno je deset dodatka ugovoru kojima je promijenjen rok otplate na 20 godina.

Mali dioničari su, kao prenositelji, u studenom 1995. zaključili s društvom Dubrovačka banka kao stjecateljem, 30 ugovora o prodaji i prijenosu dionica. Prodali su i prenijeli društvu Dubrovačka banka 492 otplaćene dionice i 670 neotplaćenih dionica. Prema odredbama ugovora društvo Dubrovačka banka preuzelo je ispunjenje duga za neotplaćene dionice prema Fondu. Stjecatelj je dostavio po jedan primjerak ugovora Fondu. Nakon ovih promjena udjel malih dioničara u temeljnom kapitalu Društva smanjen je s 31,86% na 8,00% i imali su 390 dionica, dok je društvo Dubrovačka banka povećalo svoj udjel s 52,71% na 76,56% i imalo je 3 730 dionica Društva.

Društvo Dubrovačka banka je u listopadu 1996. zaključilo s malim dioničarima tri ugovora o prodaji i prijenosu dionica, a tijekom 1997. još tri ugovora o prodaji i prijenosu dionica kojima su mali dioničari prodali i prenijeli društvu Dubrovačka banka 98 otplaćenih dionica i 136 neotplaćenih dionica. Predsjednik uprave društva Dubrovačka banka u vrijeme zaključivanja ugovora bio je Neven Barač. U ugovorima je navedeno da su mali dioničari podnijeli zahtjev Fondu za izmjenu roka otplate iz ugovora o prodaji dionica s popustom na rok otplate od 20 godina. Prema odredbama ugovora, društvo Dubrovačka banka preuzelo je ispunjenje duga za neotplaćene dionice prema Fondu, te obvezu plaćanja mjesečnih obroka malih dioničara utvrđenih ugovorom zaključenim između Fonda i malih dioničara, odnosno dodatka tom ugovoru kada ga mali dioničari zaključe s Fondom. Ugovoreno je da će neotplaćene dionice prodavatelj prenositi postupno u vlasništvo kupca na koncu svake godine ovisno o otplati mjesečnih obroka u skladu s ugovorom i dodatkom ugovoru o prodaji dionica s popustom zaključenih između Fonda i malih dioničara. Mali dioničari su prenijeli kupcu u zalog sva svoja prava po osnovi kupljenih, a neotplaćenih dionica.

Nakon ovih promjena koncem 1997. udjel malih dioničara u temeljnom kapitalu Društva smanjen je s 5,60% na 3,20% i imali su 156 dionica, a udjel društva Dubrovačka banka povećan je sa 78,96% na 81,37% i imali su 3 964 dionice. Stjecatelj nije dostavio Fondu po jedan primjerak ugovora o prijenosu neotplaćenih dionica zaključenih tijekom 1996. i 1997. što nije u skladu s odredbama članka 21.d Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća kojima je propisano da je stjecatelj dužan dostaviti Fondu jedan primjerak ugovora o prijenosu neotplaćenih dionica. Neotplaćene dionice stjecatelj nije platio jednokratno u roku šest mjeseci od dana zaključenja ugovora o prijenosu neotplaćenih dionica, što nije u skladu s odredbama članka 36. Zakona o privatizaciji kojima je propisano da je stjecatelj koji preuzima prenositeljev dug prema Fondu iz ugovora o prodaji dionica kupljenih s popustom na obročnu otplatu do 20 godina dužan preostali dug platiti jednokratno u roku šest mjeseci od dana zaključenja ugovora.

U rujnu 1999. Fond je raskinuo s društvom Dubrovačka banka 29 ugovora o kupnji dionica na obročnu otplatu i uz popust. Nakon raskida ugovora u portfelj Fonda preneseno je 467 neotplaćenih dionica, a 22 dionice prenesene su malim dioničarima i nalaze se u zalogu zbog spora oko ispravnosti upisa ovih dionica od strane jednog malog dioničara.

Dubrovačka banka prestalo je plaćati obveze u ožujku 1998., a Fond je raskinuo ugovore s više od godinu i po dana zakašnjenja. Iako je došlo do prekoračenja ugovorenog roka plaćanja dionica, Fond nije postupio u skladu s odredbama ugovora o prodaji i prijenosu dionica i ugovora o prodaji dionica s popustom, prema kojima se ukoliko kupac ne otplati dva dospjela obroka ugovor raskida bez prethodne opomene, a neotplaćene dionice prenose Fondu.

U studenom 1999. u portfelj Fonda prenesena je 161 neotplaćena dionica nakon raskida dodatka ugovora o kupnji dionica na obročnu otplatu i uz popust s osam malih dioničara od čega je Fond raskinuo dva ugovora s malim dioničarima za 41 neotplaćenu dionicu i ugovore sa šest malih dioničara za 120 neotplaćenih dionica iako je otplatu spomenutih dionica Ugovorom o prijenosu i otplati preuzelo društvo Dubrovačka banka, o čemu Fond nije imao evidenciju. Nakon ovih promjena udjel malih dioničara u temeljnom kapitalu Društva smanjen je s 3,20% na 2,81% ili 137 dionica, udjel društva Dubrovačka banka smanjen je s 81,37% na 68,87% ili 3 355 dionica, dok je udjel Fonda u temeljnom kapitalu Društva povećan s 4,82% na 17,71% ili 863 dionice.

Mali dioničari koji su zaključili dodatak ugovoru o prodaji dionica uz popust prestali su plaćati obveze tijekom 1995., 1998. i 1999., a Fond je raskidao ugovore sa zakašnjenjem od deset mjeseci do četiri godine. Iako je došlo do prekoračenja ugovorenog roka plaćanja dionica malih dioničara, Fond nije postupio prema odredbama dodatka ugovoru o prodaji dionica s popustom prema kojima se ugovor i dodatak ugovoru raskidaju bez prethodne opomene ukoliko kupac ne otplati tri dospjela obroka, a neotplaćene dionice se prenose Fondu.

Broj dionica malih dioničara nije se mijenjao do konca lipnja 2002., ali se povećanjem temeljnog kapitala Društva u 2000. udjel malih dioničara smanjio s 2,81% na 1,38%.

#### 4.2. Dionice iz portfelja Fonda

U postupku pretvorbe, Fond je na temelju Potvrde o pretvorbi stekao 1 552 dionice nominalne vrijednosti 776.000,- DEM, što čini 31,85% temeljnog kapitala, a koje je trebalo prodati u skladu s odredbama Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća i Pravilnika o prodaji dijela poduzeća javnim prikupljanjem ponuda.

U roku utvrđenom za prikupljanje ponuda za kupnju dionica nije primljena niti jedna ponuda, pa je u skladu s Odlukom o prijenosu dionica dioničkog društva fondovima iz svibnja 1994. RF MIO radnika Hrvatske preneseno 362 dionice i RF MIO individualnih poljoprivrednika Hrvatske preneseno 155 dionica, te je Fondu ostalo 1 035 dionica Društva nominalne vrijednosti 517.500,- DEM.

U rujnu 1995. na javnoj dražbi društvo Dubrovačka banka kupilo je 800 dionica Fonda za 420.000,- DEM, što je u kunskoj protuvrijednosti DEM po srednjem tečaju Narodne banke Hrvatske na dan prodaje iznosilo 1.549.842,00 kn, odnosno po tečaju 3,69 kn za 1,- DEM. Fond je 11. rujna 1995. zaključio ugovor o prodaji redovnih dionica Društva s društvom Dubrovačka banka. Istog dana uplaćena je ugovorena cijena.

Fond je u rujnu i studenom 1999. stekao u vlasništvo 628 dionica na temelju 37 raskinutih ugovora s društvom Dubrovačka banka i malim dioničarima za dionice kupljene na obročnu otplatu i uz popust. Nakon ovih promjena Fond je imao 863 dionice ili 17,71% udjela u temeljnom kapitalu Društva. Zastupan po društvu ZB Brokerei d.o.o. Zagreb, u ožujku 2002. na javnoj dražbi održanoj putem elektronskog sustava trgovanja Varaždinskog tržišta vrijednosnica, a sve u skladu s Prospektom Prava odobrenim 18. rujna 2001., prodao ih je društvu Neretva inženjering Ploče, o čemu je zaključen ugovor 4. ožujka 2002. U vrijeme obavljanja revizije nije imao dionica Društva, a nastale promjene tijekom ožujka 2002. nisu upisane u knjigu dionica Društva.

#### 4.3. Dionice iz portfelja mirovinskih fondova

U postupku pretvorbe, Fond je RF MIO radnika Hrvatske prenio 362 dionice nominalne vrijednosti 181.000,- DEM, te RF MIO individualnih poljoprivrednika Hrvatske 155 dionica nominalne vrijednosti 77.500,- DEM, što je ukupno 517 dionica nominalne vrijednosti 258.500,- DEM ili 10,61% od ukupnog broja dionica. Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje u travnju 1999. dostavio je Društvu zahtjev za brisanje i novi upis u knjigu dionica na temelju rješenja o upisu u sudski registar od siječnja 1999. kojim je utvrđeno osnivanje javne ustanove Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje koji je pravni slijednik RF MIO radnika Hrvatske i RF MIO individualnih poljoprivrednika Hrvatske.

Na temelju Izjave Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje od 15. veljače 2001., u knjizi dionica Fond je upisan kao povjerenik za dionice uz zabilježbu da ima pravo raspolaganja dionicama samo uz posebnu suglasnost Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje. Na javnoj dražbi održanoj 4. ožujka 2002. na Varaždinskom tržištu vrijednosnica prodano je svih 517 dionica iz portfelja Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, zajedno s 863 dionice iz portfelja Fonda, nominalne vrijednosti 700,00 kn po dionici, odnosno ukupne nominalne vrijednosti 966.000,00 kn društvu Neretva inženjering Ploče.

Fond je, zastupan po društvu ZB Brokerei iz Zagreba, zaključio 4. ožujka 2002. ugovor o kupoprodaji dionica s društvom Ceufin brokers Zagreb, zastupnikom društva Neretva inženjering Ploče. Predmet ugovora je kupoprodaja dionica iz portfelja Fonda i Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje ukupno 1 380 dionica Društva. Dražbom je utvrđena nominalna vrijednost jedne dionice 175,00 kn odnosno ukupne nominalne vrijednosti 241.500,00 kn. Društvo Neretva inženjering zatražilo je upis u knjigu dionica dostavom zahtjeva Društvu u svibnju 2002.

#### 4.4. Povećanje temeljnog kapitala ulozima

Društvo je 29. listopada 1997. zaključilo s društvom Dubrovačka banka ugovor o ulaganju prava. Predsjednik uprave društva Dubrovačka banka u vrijeme zaključivanja ugovora bio je Neven Barač, a direktor Društva Ivo Falkoni. Ugovorne stranke suglasno su utvrdile da postoje potraživanja društva Dubrovačke banke, Dubrovnik koja su na dan 31. kolovoza 1997. iznosila 3.521.427,49 kn. Potraživanja su nastala na temelju jednog ugovora o kratkoročnom kreditu koji su u prosincu 1994. zaključili Poduzeće i društvo Dubrovačka banka, Dubrovnik, te 12 kreditnih linija nastalih na temelju ugovora o obavljanju poslova u ime komisionara i za račun komitenta. Ugovori su zaključeni tijekom 1995., 1996. i 1997. između Društva kao korisnika kredita i društva Dubrovačka banka, Dubrovnik kao komisionara u ime i za račun društva Croatia osiguranje, Zagreb filijala Dubrovnik kao komitenta. Društvo se obvezalo putem glavne skupštine donijeti odluku o povećanju temeljnog kapitala ulaganjem prava-potraživanja društva Dubrovačka banka u iznosu 3.521.427,49 kn i o izdavanju 5 030 redovnih dionica na ime serije B svaka nominalne vrijednosti 700,00 kn, koje će u cijelosti upisati društvo Dubrovačka banka uz isključenje prava prvenstva upisa drugih dioničara. Također se obvezalo izdane dionice predati društvu Dubrovačka banka odmah nakon upisa povećanja temeljnog kapitala u sudski registar Trgovačkog suda i u istom roku upisati društvo Dubrovačka banka u knjigu dionica Društva kao imatelja redovnih dionica serije B, te dati društvu Dubrovačka banka, Dubrovnik potvrdu o stjecanju i upisu ovih dionica u knjigu dionica Društva. Utvrđeno je da ugovor ima pravni učinak pod uvjetom da glavna skupština Društva donese odluku o povećanju temeljnog kapitala kako je utvrđeno ugovorom.



Na temelju zaključenog ugovora o ulaganju prava Društvo je u poslovnim knjigama za 1997. evidentiralo smanjenje temeljnog kapitala zbog pokrića gubitaka i usklađenje nominalnog iznosa dionica prema odredbama Zakona o trgovačkim društvima, te povećanje temeljnog kapitala i smanjenje obveza.

Poduzeće i društvo Dubrovačka banka zaključili su u prosincu 1994. ugovor o kratkoročnom kreditu na iznos od 100.000,- DEM protuvrijednost u kunama obračunano po srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan korištenja kredita. Kredit je odobren za obrtna sredstva i korišten je sukcesivno. Ugovorena je promjenjiva kamatna stopa, a u vrijeme zaključenja ugovora iznosila je 19,00% godišnje. Za kašnjenje u podmirenju obveza prema ovom ugovoru banka je obračunavala i naplaćivala zateznu kamatu po stopi koja je za dva postotna poena veća od ugovorene kamatne stope. Obveze Društva prema spomenutom kreditu 31. kolovoza 1997. iznosile su 877.292,17 kn. Društvo nema podatke o korištenju kredita u 1994. i 1995., ni dodatke ugovoru zaključene u 1995. i 1996., te je otežano utvrditi ukupni iznos korištenog kredita, kada je, za koje namjene i u kojim iznosima kredit korišten, visina kamatnih stopa, iznos otplaćene glavnice kredita, te iznos obračunanih i plaćenih kamata.

Državni ured za reviziju zatražio je od društva Dubrovačka banka, Dubrovnik i Društva poslovnu dokumentaciju s podacima o korištenju kredita, dodacima ugovoru, te otplati glavnice i obračunanim kamatama u 1994. i 1995. Društvo Dubrovačka banka nema traženu dokumentaciju u poslovnoj evidenciji.

Društvo kao korisnik kredita i društvo Dubrovačka banka, Dubrovnik kao komisionar u ime i za račun društva Croatia osiguranje, Zagreb filijala Dubrovnik kao komitenta zaključili su dva ugovora o obavljanju poslova u ime komisionara i za račun komitenta u 1995., četiri ugovora u 1996. i deset ugovora u 1997. kojima je komitent putem komisionara odobrio Društvu kratkoročne kredite u ukupnom iznosu 2.644.135,32 kn. Ugovorima su utvrđeni iznosi kredita, rokovi vraćanja, kamatna stopa, zatezna kamatna stopa, način obračuna i naplate kamata, namjena kredita, te visina naknade komisionaru za obavljanje poslova prema ovim ugovorima. Društvo nije evidentiralo kredite i dospjele obveze po kreditima pojedinačno prema svakom kreditu, već u ukupnom iznosu, te nije vidljivo korištenje, visina kamatnih stopa, naknade komisionaru, te iznos nepodmirenih obveza za glavicu, te obračunanih i plaćenih kamata. Društvo nema za svaki pojedini kredit podatke o korištenju, iznosu naknade komisionara, te obračunanih i plaćenih kamata.

Na temelju zahtjeva Društva, Trgovački sud u Splitu je 25. rujna 1997. odredio reviziju osnivanja radi upisa osnivanja Društva u trgovački registar.

Revizorom je imenovano društvo ReFinal, Dubrovnik, radi utvrđivanja okolnosti jesu li točni i potpuni podaci o ulaganju u temeljni kapital, odgovara li vrijednost ulaganja i preuzimanja stvari nominalnom iznosu temeljnog uloga koje za to treba dati, te koje su metode procjene primijenjene za utvrđivanje njihove vrijednosti. O obavljenoj reviziji sastavlja se pisano izvješće, te dostavlja upravi Društva i sudu.

Glavna skupština Društva donijela je 12. prosinca 1997. odluku o povećanju temeljnog kapitala ulaganjem prava društva Dubrovačka banka u iznosu 3.521.427,49 kn. Istodobno je donijela i odluku o smanjenju temeljnog kapitala Društva za 5.602.800,00 kn zbog pokrića gubitaka u iznosu 5.318.620,12 kn i usklađenja nominalnih iznosa dionica prema odredbama Zakona o trgovačkim društvima u iznosu 284.179,88 kn nakon čega je temeljni kapital iznosio 6.931.400,00 kn. Odlukom je utvrđeno da se temeljni kapital povećava ulaganjem prava-potraživanja društva Dubrovačka banka evidentiranih na 12 kreditnih linija i nastalih na temelju ugovora o obavljanju poslova u ime komisionara i za račun komitenta u ukupnom iznosu 2.644.135,32 kn, te jednog ugovora o kratkoročnom kreditu u iznosu 877.292,17 kn.

Za iznos uloženi prava gasi se obveza Društva prema društvu Dubrovačka banka, Dubrovnik prema spomenutim ugovorima o kreditu. Opisanim načinom ulaganja prava nije došlo do ukupnog povećanja imovine Društva, već samo do promjene strukture kapitala i obveza tako da su za iznos uloženi prava smanjene obveze, a povećan temeljni kapital Društva.

U statutu Društva nisu utvrđeni imovinsko pravo koje se ulaže, osoba od koje Društvo stječe pravo, te nominalni iznos dionice koje treba dati za ulaganje prava, što nije u skladu s odredbama članaka 176., 305. i 327. Zakona o trgovačkim društvima. Odredbama navedenih članaka propisano je da ako dioničari uplaćuju uloge tako da nominalni iznos dionica, odnosno veći iznos za koji se one izdaju ne uplaćuje u novcu (ulaganje stvari i prava), ili ako društvo preuzima postojeće ili buduće stvari ili imovinska prava (preuzimanje stvari i prava), u statutu se moraju utvrditi stvar ili imovinsko pravo koje se ulaže ili preuzima, osoba od koje društvo stječe stvar ili pravo i nominalni iznos dionice koje treba dati za ulaganje ili naknada koju treba dati za preuzimanje stvari ili prava. Ako društvo treba preuzeti stvar ili imovinsko pravo za koje se plaća naknada što je treba dodati ulogu dioničara, to se smatra ulaganjem stvari, odnosno prava. Također utvrđeno je da će sud odbiti upis društva u trgovački registar ako statut ne sadrži utvrđenja koja se traže za izdavanje dionica za uloge u stvarima i u pravima.

Glavna skupština Društva odlučila je da se temeljni kapital poveća izdavanjem novih dionica privatnim izdanjem u kojem sudjeluje društvo Dubrovačka banka. Društvo je na temelju toga izdalo 5 030 redovnih dionica na ime serije B, svaka nominalne vrijednosti 700,00 kn, koje je u cijelosti upisalo društvo Dubrovačka banka, Dubrovnik. Glavna skupština Društva prihvatila je izvješće uprave Društva o razlozima potpunog isključenja prava prvenstva pri upisu dionica serije B u korist društva Dubrovačka banka, te donijela odluku da će Društvo redovne dionice na ime serije B izdati vlasniku nakon upisa povećanja temeljnog kapitala u trgovački registar. Svaka dionica serije B daje njenom vlasniku jednaka prava, kao i dionica serije A.

Društvo nema izvješće uprave Društva koje je prihvatila glavna skupština o razlozima potpunog isključenja prava prvenstva pri upisu dionica serije B, a koje pravo su imali i drugi dioničari Društva.

Društvo je Trgovačkom sudu u Splitu u siječnju 1998. podnijelo prijavu za upis u trgovački registar izmjenu temeljnog kapitala, te izmjenu Statuta Društva. Sud je rješenjem od 8. listopada 1998. odbio zahtjev Društva za upis u sudski registar izmjenu temeljnoga kapitala i Statuta Društva uz obrazloženje da povećanje temeljnoga kapitala pretvaranjem potraživanja, nazvanoga kao pravo, u temeljni kapital, nije predviđeno odredbama Zakona o trgovačkim društvima koji uređuje povećanje temeljnog kapitala kod dioničkog društva. Društvo je 20. listopada 1998. uputilo žalbu na spomenuto rješenje Višem trgovačkom sudu Republike Hrvatske koji je rješenjem od 8. prosinca 1998. ukinuo rješenje Trgovačkog suda u Splitu, te predmet vratio prvostupanjskom sudu na ponovni postupak. S obzirom da je u Dubrovniku osnovan trgovački sud, to je 21. svibnja 1999. Trgovački sud u Splitu proslijedio podnesak Društva Trgovačkom sudu u Dubrovniku. Trgovački sud u Dubrovniku 16. svibnja 2000. zatražio je dostavu nove prijave s priložima, ispravicima i dopunama koje uključuju izvješće ovlaštenog revizora o obavljanju revizije povećanja temeljnog kapitala, izvješće članova uprave i nadzornog odbora, izvornik Ugovora o ulaganju prava i prijepis zapisnika glavne Skupštine od 12. prosinca 1997. Društvo je sudu dostavilo izvornik ugovora o ulaganju prava, prijepis zapisnika glavne skupštine, te izvješće uprave i izvješće nadzornog odbora o obavljenoj reviziji povećanja temeljnog kapitala. Također, dostavilo je nepotpuno izvješće revizora o obavljenoj reviziji povećanja temeljnog kapitala iz listopada 1997.

Izvješće je nepotpuno je ga nije ovjerio ovlašten revizor iz rješenja Trgovačkog suda,

već ga je ovjerio 4. rujna 2000. drugi ovlašteni revizor društva ReFinal, Dubrovnik. Društvo nema izvornik ili ovjereni preslik izvješća revizora o povećanju temeljnog kapitala. Trgovački sud u Dubrovniku također nema izvornik ili ovjereni preslik izvješća revizora o povećanju temeljnog kapitala.

Povećanje temeljnog kapitala nije provedeno u skladu s odredbama članaka 183., 184. i 305. Zakona o trgovačkim društvima kojima je propisano da povećanje temeljnoga kapitala ulozima u pravima moraju pregledati jedan ili više revizora koji sastavljaju pisano izvješće u kojemu se mora navesti odgovara li vrijednost uloga stvari i prava, te preuzimanja stvari i prava nominalnoj vrijednosti dionica. Mora se opisati i predmet svakoga uloga stvari i prava ili preuzimanja stvari i prava, te navesti primijenjene metode procjene da bi se potvrdila njihova vrijednost.

U izvješću nadzornog odbora o obavljenoj reviziji povećanja temeljnog kapitala na kojem nije naznačen dan sastavljanja, navedeno je da je nadzorni odbor obavio uvid u povećanje temeljnog kapitala Društva u skladu s odredbama članka 183. i 309. Zakona o trgovačkim društvima, da su točni podaci o povećanju temeljnog kapitala u skladu s odlukom glavne skupštine Društva, koji se odnose na 12 kreditnih linija u ukupnom iznosu 2.644.135,32 kn, te jednog ugovora o kratkoročnom kreditu u iznosu 877.292,17 kn.

Također se navodi da iznos povećanja temeljnog kapitala odgovara potraživanjima koja društvo Dubrovačka banka, Dubrovnik, ima prema Društvu 31. kolovoza 1995. i to onako i u onom iznosu kako je to navedeno u ugovoru o ulaganju prava od 29. listopada 1997. uprava Društva potvrdila je povećanje temeljnog kapitala izvješćem jednakog sadržaja, ali nije naznačila dan sastavljanja izvješća. U izvješćima nadzornog odbora i uprave Društva navodi se iznos povećanja temeljnog kapitala odgovara potraživanjima koje društvo Dubrovačka banka ima prema Društvu 31. kolovoza 1995. Potraživanja društva Dubrovačka banka od Društva 31. kolovoza 1995. nisu mogla iznositi 3.521.427,49 kn kako je navedeno u izvješću nadzornog odbora i uprave Društva jer su ugovori o obavljanju poslova u ime komisionara i za račun komitenta na temelju kojih su nastala potraživanja zaključeni tijekom 1995., 1996. i 1997.

Trgovački sud u Dubrovniku, je 28. rujna 2000. donio rješenje o upisu u trgovački registar promjene Statuta i temeljnog kapitala Društva, što nije u skladu s odredbama članka 305. i 309. Zakona o trgovačkim društvima kojima je propisano da povećanje kapitala ulozima u stvarima i u pravima moraju pregledati jedan ili više revizora te Trgovačkom sudu dostaviti izvješće o reviziji.

Društvo Dubrovačka banka je u listopadu 2000. upisalo 5 030 redovnih dionica serije B. Upis u knjigu dionica obavljen je nakon upisa povećanja temeljnoga kapitala u sudski registar u listopadu 2000. Nakon ove promjene ukupan broj dionica povećan je s 4 872 na 9 902 redovne dionice, udjel društva Dubrovačka banka u temeljnom kapitalu Društva povećan je s 68,87% na 84,68% i imalo je 8 385 dionica, dok su udjeli drugih dioničara smanjeni i to malih dioničara s 2,81% na 1,38%, Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje s 10,61% na 5,22%, te Fonda sa 17,71% na 8,72%.

#### 4.5. Dionice iz portfelja društva Dubrovačka banka

U postupku pretvorbe društvo Dubrovačka banka je na temelju Potvrde o pretvorbi pretvaranjem potraživanja u ulog u Društvu steklo 1 552 dionice nominalne vrijednosti 884.000,- DEM, što čini 36,29% temeljnog kapitala Društva. U rujnu 1995. na javnoj dražbi društvo Dubrovačka banka kupilo je 800 dionica Fonda. Do konca 1995. s malim dioničarima društvo Dubrovačka banka zaključilo je 30 ugovora o prodaji i prijenosu dionica pri čemu su mali dioničari prodali i prenijeli društvu Dubrovačka banka 492 otplaćene dionice i 670 neotplaćenih dionica. Nakon ovih promjena udjel društva Dubrovačka banka u temeljnom kapitalu društva povećan je s 52,71% na 76,56%.

Tijekom 1996. i 1997. mali dioničari prodali su i prenijeli društvu Dubrovačka banka 98 otplaćenih i 136 neotplaćenih dionica na temelju ugovora o prodaji i prijenosu dionica.

U rujnu i studenom 1999. Fond je raskinuo s društvom Dubrovačka banka sve ugovore o prodaji i prijenosu dionica za koje društvo Dubrovačka banka nije ispunilo zakonom propisanu obvezu jednokratnog plaćanja dionica u roku šest mjeseci od zaključenja ugovora, te je u portfelj Fonda preneseno ukupno 587 neotplaćenih dionica, a 22 neotplaćene dionice su prenesene malim dioničarima i nalaze se u zalogu. Nakon ovih promjena udjel društva Dubrovačka banka smanjen je s 81,36% na 68,87% i imali su 3 355 dionica.

Društvo Dubrovačka banka steklo je 5 030 dionica serije B na temelju ugovora o ulaganju prava zaključenog 29. listopada 1997. između društva Dubrovačka banka i Društva. Upis u knjigu dionica obavljen je nakon upisa povećanja temeljnog kapitala u sudski registar u listopadu 2000., te je udjel društva Dubrovačka banka u temeljnom kapitalu Društva povećan sa 68,87% na 84,68% i imalo je 8 385 dionica.

Društvo Dubrovačka banka kao prenositelj i Državna agencija za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka (dalje u tekstu: DAB) kao stjecatelj zaključili su 28. ožujka 2002. ugovor o prijenosu dionica, kojim je DAB-u prenesen cjelokupan portfelj društva Dubrovačka banka u postupku privatizacije banke, a prije njegova okončanja, u skladu s odlukom uprave DAB-a sa 66. sjednice kojom je prihvaćena ponuda Charlemagne Capital Limited, odnosno društva Dalmatinska banka, kao strateškog investitora. Ovim prijenosom DAB je stekao 8 385 dionica Društva ukupne nominalne vrijednosti 5.869.500,00 kn, svaka pojedinačnog nominalnog iznosa 700,00 kn. Prilog ugovoru je potvrda o dionicama od 7. veljače 2002. u kojoj su pojedinačno navedene dionice sa serijskim i kontrolnim brojevima, te suglasnost nadzornog odbora Društva na prijenos dionica. DAB se obvezao platiti 3.697.066,60 kn. Ovim prijenosom DAB je stekla 84,68% udjela u temeljnom kapitalu Društva.

## 5. VLASNIČKA STRUKTURA U VRIJEME OBAVLJANJA REVIZIJE I POSLOVANJE DRUŠTVA

### 5.1. Vlasnička struktura u vrijeme obavljanja revizije

U ožujku 2002. vlasnička struktura promijenjena je nakon što je ugovorom o prijenosu ukupno 8 385 dionica utvrđeno da se na DAB prenosi portfelj društva Dubrovačka banka u postupku privatizacije banke, te nakon što su na javnoj dražbi Fond i Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje prodali 1 380 dionica društvu Neretva inženjering Ploče. U vrijeme obavljanja revizije pretvorbe spomenute promjene nisu bile upisane u knjigu dionica.

Vlasnička struktura u vrijeme obavljanja revizije daje se u tablici u nastavku.  
Tablica broj 3

## Dioničari Društva u vrijeme obavljanja revizije

Redni broj	Dioničari	Broj dionica	Udjel u %
1.	mali dioničari	137	1,38
2.	DAB	8 385	84,68
3.	Neretva inženjering	1 380	13,94
Ukupno		9 902	100,00

## 5.2. Podaci o poslovanju prema temeljnim financijskim izvještajima

Društvo je 31. prosinca 1995. uskladilo vrijednost iskazanu u knjigovodstvenim evidencijama s procijenjenom vrijednošću temeljnog kapitala koji je utvrđen Potvrdom o suglasnosti na pretvorbu od 29. prosinca 1993. U nastavku se daje pregled prihoda, rashoda i gubitka iz računa dobiti i gubitka na koncu svake poslovne godine u razdoblju od 1992. do 2001.

Tablica broj 4

Rezultati poslovanja za razdoblje od 1992. do 2001.

u kn

Godina	Prihodi	Rashodi	Gubitak
1992.*	542.586.000.-	76.132.000.-	466.454.000.-
1993.*	886.810.000.-	1.809.261.000.-	922.451.000.-
1994.	2.440.327,07	3.529.043,07	1.088.716,00
1995.	2.875.400,87	4.529.379,83	1.653.978,96
1996.	10.099.928,29	11.282.008,97	1.182.080,68
1997.	15.656.965,27	15.739.897,22	82.931,95
1998.	17.956.834,67	18.934.887,49	978.052,82
1999.	8.076.937,67	11.184.344,40	3.107.406,73
2000.	11.663.840,90	15.040.046,13	3.376.205,23
2001.	14.822.862,65	16.803.733,42	1.980.870,77

\* u HRD

Društvo je u svim godinama od pretvorbe do obavljanja revizije poslovalo s gubitkom. Ostvareni gubitak koncem 1996. iznosio je 5.318.620,12 kn. Radi pokrića gubitka u 1997. glavna skupština Društva 12. prosinca 1997. donijela je odluku o smanjenju temeljnog kapitala i usklađenja sa Zakonom o trgovačkim društvima, a istodobno i o povećanju temeljnog kapitala pretvaranjem potraživanja u ulog, te je gubitak financijske godine 1997. iznosio 82.931,95 kn.

U nastavku se daje pregled imovine, obveza i kapitala iskazanih u bilanci stanja koncem svake poslovne godine u razdoblju od 1992. do 2001.

Tablica broj 5

Pregled imovine, obveza i kapitala za razdoblje od 1992. do 2001.  
u kn

God.	Imovina		Obveze		Kapital i pričuve
	Dugotrajna	Kratkotrajna	Dugoročne	Kratkoročne	
1992.*	653.766.000.-	61.066.000.-	185.892.000.-	317.812.000.-	682.521.000.-
1993.*	7.265.462.000.-	232.306.000.-	185.364.000.-	1.149.902.000.-	6.162.505.000.-
1994.	6.240.435,29	815.999,45	185.364,13	2.628.138,24	4.242.932,37
1995.	8.171.931,05	263.280,33	872.335,99	2.434.136,03	5.127.739,36
1996.	8.382.010,17	7.426.811,98	858.137,93	11.005.025,54	3.945.658,68
1997.	29.803.854,89	3.557.020,41	21.958.012,27	4.269.787,61	7.133.075,42
1998.	34.481.419,82	2.450.996,45	29.047.321,28	1.728.529,99	6.156.565,00
1999.	30.814.811,52	2.182.105,45	24.491.371,92	668.661,52	7.836.883,48
2000.	26.408.454,21	2.612.378,26	22.865.321,21	1.694.833,01	4.460.678,25
2001.	19.652.516,42	3.609.151,92	17.908.634,45	2.873.226,41	2.479.807,48

\* u HRD

U 1992. Poduzeće je poslovalo s gubitkom pri čemu je gubitak iznad visine kapitala iznosio 471.393.000.- HRD. Najznačajnije povećanje imovine iskazano je u 1997. Dugotrajna imovina je povećana za 21.421.844,72 kn ili 255,57% u odnosu na 1996. Povećanje je nastalo većim udjelom kreditiranja građana i pravnih osoba za kupovinu vozila na temelju dugoročnog kredita dobivenog od društva Dubrovačka banka, te zbog početka obavljanja usluga iznajmljivanja vozila za što su nabavljena i nova vozila.

Najznačajnije povećanje kapitala i pričuva iskazano je u 1997., a odnosi se na povećanje temeljenog kapitala ulaganjem prava-potraživanja društva Dubrovačka banka.

U razdoblju od 1998. do 2001. došlo je do novih kreditnih zaduženja kod poslovnih banaka u svrhu kreditiranja kupaca novih vozila i osiguranja redovnog poslovanja Društva.

Društvo je imalo 32 zaposlenika 31. prosinca 2001., a u vrijeme obavljanja revizije pretvorbe Društvo ima 25 zaposlenika.

### 5.3. Raspolaganje pojedinim nekretninama koje su uključene u procjenu

Revizijom je utvrđeno da je na č.z. 857/22 i 857/24, te č.zgr. 2554 što u naravi predstavlja zemljište i upravnu zgradu Poduzeća upisano pravo vlasništva društva Dubrovačka banka Dubrovnik.

Društvo Dubrovačka banka i Poduzeće u siječnju 1995. zaključili su Sporazum radi osiguranja novčane tražbine društva Dubrovačka banka prijenosom vlasništva na nekretnini Poduzeća. Rješenjem Općinskog suda u Dubrovniku, od 14. veljače 1995. izdanog na temelju zapisnika od 24. siječnja 1995. zaključenog ispred Općinskog suda u Dubrovniku između društva Dubrovačka banka i Poduzeća, ugovora o kreditu od 12. prosinca 1994., hipotekarne izjave od 2. veljače 1995. ovjerene kod javnog bilježnika, te ugovora zaključenog između Hrvatske kreditne banke za obnovu i društva Dubrovačka banka upisana je hipoteka za osiguranje duga u iznosu 95.500,-DEM protuvrijednosti u kunama na teret č.z. 857/22, 857/24 i č.zgr. 2554 na korist društva Dubrovačka banka.

Istodobno upisana je nadhipoteka na istim česticama radi osiguranja duga u iznosu 95.500,-DEM protuvrijednosti u kunama na korist Hrvatske kreditne banke za obnovu. Kredit

je odobren za sanaciju ratom oštećenih objekata, instalacija i kupnju opreme i vozila s rokom otplate kredita pet godina i uz kamatnu stopu 7,00% godišnje na iznos kredita iskazan u DEM. Kredit je vraćen do konca 2000. Direktor Poduzeća u vrijeme zaključivanja ugovora o kreditu bio je Ivica Franquelli, a predsjednik uprave društva Dubrovačka banka bio je Neven Barač.

Rješenjem Općinskog suda u Dubrovniku od 19. ožujka 1999. donesenog na temelju Sporazuma o osiguranju tražbine zasnivanjem založnog prava od 8. ožujka 1999. zaključenog između društva Dubrovačka banka i Društva, ovjerenog kod javnog bilježnika upisana je hipoteka za osiguranje duga od 10.724.400,00 kn protuvrijednosti 3.000.000,- DEM, duga od 259.440,61 kn protuvrijednosti 43.300,- USD, duga od 5.343.600,00 kn protuvrijednosti 1.500.000,- DEM, duga od 5.288.850,00 kn protuvrijednosti 1.500.000,- DEM, duga od 7.732.260,00 kn protuvrijednosti 2.150.000,- DEM i duga 145.000,- DEM ili sveukupno 8.295.000,- DEM protuvrijednosti u kunama i 43.300,- USD protuvrijednosti u kunama na teret č.z. 857/1, 857/22, 857/23, 857/24, 857/32 i 857/33, te č.zgr. 2554, 2555, 2556 i 2557 u korist društva Dubrovačka banka. Ugovori o dugoročnim kreditima između Društva i društva Dubrovačka banka zaključeni su tijekom 1996., 1997. i 1998., a dodaci ugovorima o dugoročnom kreditu kojima je utvrđen upis hipoteke u korist banke na nekretninama zaključeni su u srpnju 2001. Predsjednik uprave društva Dubrovačka banka u vrijeme zaključivanja dodatka ugovorima bio je Vlaho Sutić, a direktor Društva bio je Zdravko Lončarić.

Obveze za kredite prema društvu Dubrovačka banka 31. prosinca 2001. iznosile su 17.908.634,45 kn i za kamate 176.864,24 kn.

S obzirom da je Poduzeće upisano kao nositelj prava vlasništva č.z. 857/22, 857/23, 857/24, 857/32 i 857/33 u k.o. Gruž, a nisu procijenjene niti unesene u temeljni kapital Društva u postupku pretvorbe nisu mogle biti predmetom zaloga u skladu s odredbama Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima.

U listopadu 1998. stalni sudski vještak Zdravko Nivić obavio je procjenu tržišne vrijednosti zemljišta Društva i to č.z. 857/1 površine 8 797 m<sup>2</sup> i č.z. 857/24 površine 300 m<sup>2</sup> i procijenio je u ukupnom iznosu 2.729.100,- DEM ili 10.714.992,42 kn, te je vrijednost zemljišta prema procjeni sudskog vještaka veća za 1.219.429,78 DEM ili 4.787.725,21 kn u odnosu na procijenjenu vrijednost zemljišta u Elaboratu o pretvorbi.

Razliku procijenjene vrijednosti zemljišta u Elaboratu i tržišne vrijednosti po procjeni sudskog vještaka u iznosu 4.787.725,21 kn Društvo je iskazalo u knjigovodstvenim evidencijama za 1999. kao povećanje pričuve, iako č.z. 857/24 nije unesena u temeljni kapital Društva u postupku pretvorbe. Odlukom skupštine Društva održane u rujnu 2000. iz pričuva Društva pokriven je gubitak u poslovanju za 1997., 1998. i 1999. u ukupnom iznosu 4.168.391,50 kn. Opisani način pokrivanja gubitaka nije u skladu s odredbama Zakona o trgovačkim društvima kojima je utvrđeno da se kapital društva može smanjiti na pojednostavljeni način ako se to čini radi izravnjanja niže vrijednosti, da bi se pokrili gubici ili sredstva prenijela u kapitalnu dobit, da se u odluci o smanjenju kapitala mora navesti da se kapital smanjuje u tu svrhu, te da se odluka o smanjenju kapitala mora podnijeti sudu radi upisa u sudski registar. Direktor Društva u vrijeme povećanja pričuva Društva i donošenja odluke o pokrivanju gubitka bio je Ivo Falkoni.

## 6. OCJENA PROVEDBE POSTUPAKA PRETVORBE I PRIVATIZACIJE

Obavljena je revizija pretvorbe i privatizacije Poduzeća za trgovinu i popravak vozila Adria auto s p.o., Dubrovnik.

Revizijom su obuhvaćeni dokumenti, odluke, poslovne knjige, ugovori i akti na temelju kojih je obavljena pretvorba i privatizacija radi provjere je li pretvorba i privatizacija provedena u skladu s odredbama Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća, Zakona o privatizaciji i drugih posebnih propisa.

Postupci revizije pretvorbe i privatizacije provedeni su u skladu s revizijskim standardima Međunarodne organizacije vrhovnih i revizijskih institucija - INTOSAI.

#### 6.1. Ocjena postupka pretvorbe

Postupak pretvorbe društvenog poduzeća Adria auto s p.o., Dubrovnik, nije obavljen u potpunosti u skladu s odredbama Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća. Revizijom su utvrđene sljedeće nepravilnosti:

- Procijenjena vrijednost zemljišta u osnovnom Elaboratu iznosila je 738.492.000.- HRD ili 1.491.903,- DEM, a obuhvaćala je zemljište u Dubrovniku k.o. Gruž č.z. 857/1 ukupne površine 8 797 m<sup>2</sup>, te zemljište u Zagrebu ukupne površine 86,18 m<sup>2</sup>. Sastojala se od vrijednosti građevinskog zemljišta, rente, vrijednosti priključka i pripreme zemljišta u Dubrovniku u iznosu 707.777.695.- HRD ili 1.429.854,- DEM, te vrijednosti građevinskoga zemljišta u Zagrebu s pripremom zemljišta, rentom i vrijednosti priključka u iznosu 30.714.552.- HRD ili 62.049,- DEM.

Fond nije tražio od Poduzeća izmjene i dopune procjene vrijednosti građevinskoga zemljišta, ali je procijenjenu vrijednost umanjio za 103.737,- DEM i utvrdio vrijednost zemljišta u iznosu 1.388.166,- DEM. Iz dokumentacije Fonda nije vidljivo koji podaci su korišteni pri smanjenju procijenjene vrijednosti građevinskoga zemljišta, niti su priloženi dokazi za smanjenje procijenjene vrijednosti, što nije u skladu s odredbama članka 11. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća. Revizijom je utvrđeno da je Poduzeće nositelj prava korištenja u cijelosti na nekretninama upisanim u k.o. Gruž i to čestica zemljišta 857/1, 857/21, 857/22, 857/23, 857/24, 857/32 i 857/33. Također je utvrđeno da č.z. 857/22 površine 91 m<sup>2</sup>, č.z. 857/23 površine 331 m<sup>2</sup>, č.z. 857/24 površine 300 m<sup>2</sup>, č.z. 857/32 površine 171 m<sup>2</sup>, č.z. 857/33 površine 14 m<sup>2</sup>, te č.z. 857/25 površine 66 m<sup>2</sup> nastala dijeljenjem č.z. 857/21 na podčestice 857/21 i 857/25, sve u k.o. Gruž, nisu unesene u Elaborat o procjeni vrijednosti Poduzeća. Fond i Društvo nemaju dokumentaciju niti su dali obrazloženje zašto su spomenuta zemljišta isključena iz procjene. Izračunom vrijednosti spomenutih čestica zemljišta, utvrđeno je da je u Elaboratu o procjeni vrijednosti Poduzeća vrijednost zemljišta umanjena za 76.001.8050.- HRD ili 153.539,- DEM. Procijenjena vrijednost Poduzeća je manja za naznačeni iznos, što nije u skladu s odredbama članka 2. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća. Direktor Fonda, Područnog ureda Dubrovnik, u vrijeme izrade konačne procjene vrijednosti zemljišta bio je Danko Atijas, a direktor Poduzeća Nikola Srabotnak.

- Procijenjena vrijednost građevinskih objekata u osnovnom Elaboratu iznosila je 300.558.000.- HRD ili 607.188,- DEM. Vrijednost ratne štete posebno je iskazana te je za nju



umanjena procijenjena vrijednost građevinskih objekata. Fond nije tražio izmjene i dopune procjene vrijednosti građevinskih objekata, ali je procijenjenu vrijednost uvećao za 294.814,- DEM i utvrdio procijenjenu vrijednost građevinskih objekata u iznosu 902.002,- DEM. Iz dokumentacije Fonda nije vidljivo koji su podaci korišteni pri povećanju procijenjene vrijednosti građevinskih objekata, a dokazi za povećanje procijenjene vrijednosti nisu priloženi, što nije u skladu s odredbama članka 11. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća. S obzirom da Fond nema dokumentaciju o provedenom postupku procjene, ne može se dati ocjena ispravnosti opisanog postupka. Direktor Fonda, Područnog ureda Dubrovnik, u vrijeme izrade konačne procjene vrijednosti zemljišta bio je Danko Atijas.

- Procijenjena vrijednost opreme umanjena za ratne štete iznosila je 149.680.000.- HRD ili 302.384,- DEM. Procjena vrijednosti opreme provedena je grupiranjem pojedinih cjelina prema funkcionalnim karakteristikama, te iskazana prema vrstama i količini uz pregled koeficijentata radne uporabe pojedinih grupa. U dopuni Elaboratu, sva oprema iskazana je pojedinačno. U osnovnom Elaboratu nema opisa o načinu procjene kao ni cjelokupnog popisa opreme koja je uključena u procjenu, već je procjena obavljena u ukupnom iznosu za pojedine skupine opreme. Na traženje Fonda, u dopuni Elaboratu izrađen je usporedni pregled neto knjigovodstvene vrijednosti i procijenjene vrijednosti pojedinih elementa opreme.

Fond je ispravio procjenu vrijednosti u Elaboratu na iznos od 321.484,- DEM, što predstavlja zbroj vrijednosti procjene svih grupiranih cjelina opreme bez umanjenja za ratne štete. Poduzeće ima djelomičan popis opreme sa stanjem 31. prosinca 1992., te stanje osnovnih sredstava po računima i funkcionalnim skupinama. S obzirom da je u osnovnom Elaboratu, procjena obavljena u ukupnom iznosu prema skupinama opreme, a u dodatku Elaboratu unutar istih skupina, oprema je razvrstana i procijenjena pojedinačno prema vrsti i količini, ali vrijednosno različitim procjenama te nije vidljivo koja oprema je obuhvaćena procjenama i na temelju čega proizlaze razlike u procjeni na razini pojedinih skupina. Na temelju dokumentacije nije vidljivo je li sva oprema i sitni inventar obuhvaćen procjenom, te se ne može dati ocjena o ispravnosti procjene vrijednosti opreme i sitnog inventara.

- Procijenjena vrijednost zaliha iznosila je 18.729.000.- HRD ili 37.836,- DEM. Kod procjene vrijednosti zaliha utvrđeno je da u popisnim listama na dan 31. prosinca 1992. nisu evidentirane popisne razlike, nego je to obavljeno tijekom 1993. Za navedenu razliku povećan je iskazani gubitak i smanjena vrijednost zaliha. Procjena zaliha obavljena je prema knjigovodstvenoj vrijednosti. Fond je u cijelosti prihvatio procjenu vrijednosti zaliha. Društvo ima djelomičan popis zaliha na dan 31. prosinca 1992., a Služba društvenog knjigovodstva nije obavila kontrolu popisa zaliha sa stanjem na dan 31. prosinca 1992., te se ne može dati ocjena o ispravnosti procjene vrijednosti zaliha.

- Procijenjena vrijednost kratkoročnih potraživanja od kupaca u zemlji 31. prosinca 1992. iznosila je 15.831.000.- HRD ili 31.982,- DEM. Društvo ima popis potraživanja od kupaca 31. prosinca 1992. koja odgovaraju procijenjenoj vrijednosti. Druga kratkoročna potraživanja odnose se na potraživanja od državnih organa, od radnika, za bolovanja preko 42 dana, te za dječji dodatak. Procijenjena vrijednost drugih kratkoročnih potraživanja 31. prosinca 1992. iznosila je 9.070.000.- HRD ili 18.323,- DEM.

U Elaboratu je navedeno da su u knjigovodstvenu vrijednost potraživanja uključena i potraživanja od državnih institucija za procijenjene ratne štete na nekretninama u iznosu

10.637.000.- HRD ili 21.489,- DEM, a u procjeni su procjenitelji za ovjerene ratne štete od nadležnog općinskog organa umanjivali procijenjenu vrijednost građevinskih objekata i opreme. Fond nije prihvatio procjenu vrijednosti kratkoročnih potraživanja i drugih kratkoročnih potraživanja, te je samostalno utvrdio procjenu vrijednosti kratkoročnih potraživanja u iznosu 43.717,- DEM i vrijednost drugih kratkoročnih potraživanja u iznosu 17.987,- DEM. Iz dokumentacije Fonda nije vidljivo koji su podaci korišteni pri procjeni vrijednosti potraživanja, a nisu priloženi dokazi za povećanja vrijednosti kratkoročnih potraživanja i smanjenje drugih kratkoročnih potraživanja. S obzirom da Fond nema dokumentaciju o provedenom postupku procjene, ne može se dati ocjena ispravnosti procjene vrijednosti kratkoročnih potraživanja.

- Procijenjena vrijednost kratkoročnih obveza 31. prosinca 1992. iznosila je 307.059.000.- HRD ili 620.321,- DEM.

Ukupan iznos kratkoročnih obveza Fond je uvećao i procijenio u iznosu 639.058,- DEM, o čemu nema dokumentacije iz koje bi se mogla utvrditi realnost i opravdanost povećanja vrijednosti, što nije u skladu s odredbama članka 11. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća. S obzirom da Fond nema dokumentaciju o provedenom postupku procjene, ne može se dati ocjena ispravnosti procjene vrijednosti kratkoročnih obveza.

- Potraživanja društva Dubrovačka banka pretvorena su u dionički ulog u iznosu 884.000,- DEM na temelju ugovora zaključenog 28. prosinca 1992. između Poduzeća i društva Dubrovačka banka. Ugovorom je utvrđeno da zbog objektivnih okolnosti Poduzeće nije udovoljavalo obvezama prema banci, da je banka produžavala rokove otplate kredita, da je zbog neodgovarajuće kamate i tečajne politike u 1991. došlo do značajnijeg realnog pada vrijednosti odobrenih kredita. Zbog navedenih razloga, svi krediti su revalorizirani prema njihovoj stvarnoj vrijednosti izraženoj u DEM i pretvoreni u dionički ulog. Obračunane kamate pripisivane su glavnicaama za svaku prethodnu godinu. Banka je izradila i priložila uz ugovor pregled revaloriziranih kredita do dana pretvorbe odnosno do 31. prosinca 1992. i to za jedan dugoročni kredit 374.473,- DEM, te za dva kratkoročna kredita 509.186,- DEM, što je ukupno 883.659,- DEM. Poduzeće nema odluku upravnog odbora u vezi zaključivanja ugovora s bankom o pretvaranju potraživanja u dionički ulog.

Programom pretvorbe i Odlukom o pretvorbi iz rujna 1993., utvrđeno je da su potraživanja društva Dubrovačka banka u ukupnom iznosu 883.659,- DEM, utvrđena ugovorom od 28. prosinca 1992., te da se pretvaraju u dionički ulog. U osnovnom Elaboratu o procjeni vrijednosti Poduzeća navedeno je da će se nakon pribavljanja potvrde Fonda o suglasnosti na pretvorbu, pristupiti zaključivanju ugovora s bankom o pretvaranju potraživanja banke u dionički ulog i o stjecanju dionica po toj osnovi. U postupku revizije pretvorbe i privatizacije, zatražena je dokumentacija društva Dubrovačka banka i Društva u vezi pretvaranja potraživanja banke u dionički ulog. Društvo je dostavilo bilancu stanja za 1992., ugovore za dva kratkoročna kredita i jedan dugoročni kredit s dodatkom ugovoru. Društvo nema stanje duga prije revalorizacije niti izračun revalorizacije. Banka je dopisom od 21. lipnja 2002. izvijestilo Državni ured za reviziju da ima samo ugovor o dugoročnom kreditu, a nema dokumentaciju o kreditima s podacima o korištenju, otplati i revalorizaciji.

U prilogu ugovora o pretvaranju potraživanja društva banke u ulog, nema izračuna revalorizacije prema svakom kreditu, a iz priloženog pregleda revaloriziranih kredita nije vidljiv iznos duga po osnovi ugovora o kreditu, početak korištenja kredita, kamatne stope, iznos

otplaćenih obroka i kamata, te stanje kredita prije revalorizacije i iznos revalorizacije kredita. Iz dokumentacije Društva također ne može se utvrditi koliko iznosi revalorizacija dugoročnih i kratkoročnih kredita, već samo iznos obveze koje su knjigovodstveno evidentirane 31. prosinca 1992., te se ne može dati ocjena ispravnosti postupka pretvaranja potraživanja u ulog.

Potvrdom o pretvorbi od 29. prosinca 1993., Fond je prihvatio u cijelosti pretvaranje potraživanja društva Dubrovačka banka u dionički ulog u iznosu 884.000,- DEM, što čini 36,29% temeljnog kapitala Društva.

## 6.2. Ocjena postupaka privatizacije

Postupci privatizacije nisu obavljani u potpunosti u skladu sa zakonskim odredbama. Revizijom su utvrđene sljedeće nepravilnosti:

- Mali dioničari su, kao prenositelji, tijekom 1996. i 1997. zaključili s društvom Dubrovačka banka kao stjecateljem, šest ugovora o prodaji i prijenosu dionica. Mali dioničari su prodali i prenijeli banci 98 otplaćenih dionica i 136 neotplaćenih dionica. Stjecatelj nije dostavio Fondu po jedan primjerak ugovora o prijenosu neotplaćenih dionica zaključenih tijekom 1996. i 1997., što nije u skladu s odredbama članka 21.d Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća, kojima je propisano da je stjecatelj dužan dostaviti Fondu jedan primjerak ugovora o prijenosu neotplaćenih dionica. Predsjednik uprave društva Dubrovačka banka u vrijeme zaključivanja ugovora bio je Neven Barač. Neotplaćene dionice stjecatelj nije platio jednokratno u roku šest mjeseci od dana zaključenja ugovora o prijenosu neotplaćenih dionica, što nije u skladu s odredbama članka 36. Zakona o privatizaciji, kojima je propisano da je stjecatelj koji preuzima prenositeljev dug prema Fondu iz ugovora o prodaji dionica kupljenih s popustom na obročnu otplatu do 20 godina, dužan preostali dug platiti jednokratno u roku šest mjeseci od dana zaključenja ugovora. Banka je prestala plaćati obveze u ožujku 1998., a Fond je raskinuo ugovore s više od godinu i po dana zakašnjenja. Iako je došlo do prekoračenja ugovorenog roka plaćanja dionica, Fond nije postupio u skladu s odredbama ugovora o prodaji i prijenosu dionica i ugovora o prodaji dionica s popustom, prema kojima se ukoliko kupac ne otplati dva dospjela obroka, ugovor raskida bez prethodne opomene, a neotplaćene dionice prenose Fondu. Mali dioničari, koji su zaključili dodatak ugovoru o prodaji dionica uz popust, prestali su plaćati obveze tijekom 1995., 1998. i 1999., a Fond je raskidao ugovore sa zakašnjenjem od deset mjeseci do četiri godine. Iako je došlo do prekoračenja ugovorenog roka plaćanja dionica malih dioničara, Fond nije postupio prema odredbama dodatka ugovoru o prodaji dionica s popustom prema kojima se ugovor i dodatak ugovoru raskidaju bez prethodne opomene, ukoliko kupac ne otplati tri dospjela obroka, a neotplaćene dionice se prenose Fondu.

- Društvo je 29. listopada 1997. zaključilo s društvom Dubrovačka banka ugovor o ulaganju prava. Ugovorne stranke suglasno su utvrdile da postoje potraživanja banke prema Društvu, koja su na dan 31. kolovoza 1997. iznosila 3.521.427,49 kn. Potraživanja su nastala na temelju jednog ugovora o kratkoročnom kreditu koji su u prosincu 1994. zaključili Poduzeće i društvo Dubrovačka banka, Dubrovnik, te 12 kreditnih linija nastalih na temelju ugovora o obavljanju poslova u ime komisionara i za račun komitenta. Ugovori su zaključeni tijekom 1995., 1996. i 1997. između Društva kao korisnika kredita i banke kao komisionara u ime i za račun društva Croatia osiguranje, Zagreb, filijala Dubrovnik, kao komitenta.

Društvo se obvezalo putem glavne skupštine donijeti odluku o povećanju temeljnog kapitala ulaganjem prava-potraživanja banke u iznosu 3.521.427,49 kn i o izdavanju 5 030 redovnih dionica na ime serije B svaka nominalne vrijednosti 700,00 kn, koje u cijelosti upisuje

banka uz isključenje prava prvenstva upisa drugih dioničara. Utvrđeno je da ugovor ima pravni učinak pod uvjetom da glavna skupština Društva donese odluku o povećanju temeljnog kapitala kako je utvrđeno ovim ugovorom. Na temelju zaključenog ugovora o ulaganju prava, Društvo je u poslovnim knjigama za 1997. evidentiralo smanjenje temeljnog kapitala zbog pokrića gubitaka i usklađenje nominalnog iznosa dionica prema odredbama Zakona o trgovačkim društvima, te povećanje temeljnog kapitala i smanjenje obveza. Predsjednik uprave društva Dubrovačka banka u vrijeme zaključivanja ugovora bio je Neven Barač, a direktor Društva Ivo Falkoni.

Poduzeće i društvo Dubrovačka banka zaključili u prosincu 1994. ugovor o kratkoročnom kreditu u iznosu od 100.000,- DEM protuvrijednost u kunama obračunano po srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan korištenja kredita. Kredit je odobren za obrtna sredstva i korišten je sukcesivno. Ugovorena je promjenjiva kamatna stopa, a u vrijeme zaključenja ugovora iznosila je 19,0% godišnje. Za kašnjenje u podmirenju obveza po ovom ugovoru banka je obračunavala i naplaćivala zateznu kamatu po stopi koja je dva postotna poena veća od ugovorene kamatne stope. Obveze Društva prema spomenutom kreditu 31. kolovoza 1997., iznosile su 877.292,17 kn. Državni ured za reviziju je od banke i Društva zatražio poslovnu dokumentaciju s podacima o korištenju kredita, dodacima ugovoru, te otplati glavnice i obračunanim kamatama u 1994. i 1995. Društvo nema podatke o korištenju kredita u 1994. i 1995., niti dodatke ugovoru zaključene u 1995. i 1996., te nije vidljiv ukupni iznos korištenog kredita, kada je, za koje namjene i u kojim iznosima kredit korišten, visina kamatnih stopa, iznos otplaćene glavnice kredita, te iznos obračunanih i plaćenih kamata. Banka nema traženu dokumentaciju u poslovnoj evidenciji.

Društvo kao korisnik kredita i društvo Dubrovačka banka, kao komisionar u ime i za račun društva Croatia osiguranje, Zagreb, filijala Dubrovnik, kao komitenta, zaključili su dva ugovora o obavljanju poslova u ime komisionara i za račun komitenta u 1995., četiri ugovora u 1996. i deset ugovora u 1997. kojima je komitent putem komisionara odobrio Društvu kratkoročne kredite u ukupnom iznosu 2.644.135,32 kn. Ugovorima su utvrđeni iznosi kredita, rokovi vraćanja, kamatna stopa, zatezna kamatna stopa, način obračuna i naplate kamata, namjena kredita, te visina naknade komisionaru za obavljanje poslova po ovim ugovorima. Društvo nije evidentiralo kredite i dospjele obveze prema kreditima pojedinačno prema svakom kreditu, već u ukupnom iznosu, te nije vidljivo korištenje, visina kamatnih stopa, naknade komisionaru, te iznos nepodmirenih obveza za glavicu, te obračunanih i plaćenih kamata. Društvo nema za svaki pojedini kredit podatke o korištenju, iznosu naknade komisionara, te obračunanih i plaćenih kamata.

Na temelju zahtjeva Društva, Trgovački sud u Splitu je 25. rujna 1997. odredio reviziju osnivanja radi upisa osnivanja Društva u trgovački registar. Revizorom je imenovano društvo ReFinal, Dubrovnik, radi utvrđivanja okolnosti jesu li točni i potpuni podaci o ulaganju u temeljni kapital, odgovara li vrijednost ulaganja i preuzimanja stvari nominalnom iznosu temeljnog uloga koje za to treba dati, te koje su metode procjene primijenjene da bi se utvrdila njihova vrijednost.

Glavna skupština Društva donijela je 12. prosinca 1997. odluku o povećanju temeljnog kapitala ulaganjem prava društva Dubrovačka banka u iznosu 3.521.427,49 kn. Istodobno je donijela i odluku o smanjenju temeljnog kapitala Društva za 5.602.800,00 kn zbog pokrića

gubitaka u iznosu 5.318.620,12 kn i usklađenja nominalnih iznosa dionica prema odredbama Zakona o trgovačkim društvima u iznosu 284.179,88 kn nakon čega je temeljni kapital iznosio 6.931.400,00 kn. Odlukom je utvrđeno da se temeljni kapital povećava ulaganjem prava - potraživanja društva Dubrovačka banka evidentiranih na 12 kreditnih linija i nastalih na temelju ugovora o obavljanju poslova u ime komisionara i za račun komitenta u ukupnom iznosu 2.644.135,32 kn, te jednog ugovora o kratkoročnom kreditu u iznosu 877.292,17 kn. Za iznos uloženi prava prestaje obveza Društva prema društvu Dubrovačka banka prema spomenutim ugovorima o kreditu. Opisanim načinom ulaganja prava nije došlo do ukupnog povećanja imovine Društva, već do promjene strukture kapitala i obveza tako da su za iznos uloženi prava smanjene obveze, a povećan temeljni kapital Društva.

U statutu Društva nije utvrđeno imovinsko pravo koje se ulaže, osoba od koje Društvo stječe pravo, te nominalni iznos dionice koje treba dati za ulaganje prava, što nije u skladu s odredbama članaka 176., 305. i 327. Zakona o trgovačkim društvima. Odredbama navedenih članaka, propisano je da ako dioničari uplaćuju uloge tako da nominalni iznos dionica, odnosno veći iznos za koji se one izdaju ne uplaćuje u novcu (ulaganje stvari i prava), ili ako društvo preuzima postojeće ili buduće stvari ili imovinska prava (preuzimanje stvari i prava), u statutu se moraju utvrditi stvar ili imovinsko pravo koje se ulaže ili preuzima, osoba od koje društvo stječe stvar ili pravo i nominalni iznos dionice koje treba dati za ulaganje ili naknada koju treba dati za preuzimanje stvari ili prava. Ako društvo treba preuzeti stvar ili imovinsko pravo za koje se plaća naknada što je trebalo dodati ulogu dioničara, to se smatra ulaganjem stvari, odnosno prava. Također, utvrđeno je da će sud odbiti upis društva u trgovački registar ako statut ne sadrži utvrđenja koja se traže za izdavanje dionica za uloge u stvarima i u pravima.

Glavna skupština Društva prihvatila je izvješće uprave Društva o razlozima potpunog isključenja prava prvenstva pri upisu dionica serije B u korist društva Dubrovačka banka, te donijela odluku da će Društvo redovne dionice na ime serije B izdati vlasniku nakon upisa povećanja temeljnog kapitala u trgovački registar. Svaka dionica serije B daje njenom vlasniku jednaka prava, kao i dionica serije A.

Društvo nema izvješće uprave Društva koje je prihvatila glavna skupština o razlozima potpunog isključenja prava prvenstva pri upisu dionica serije B, a koje pravo su imali i drugi dioničari Društva.

Društvo je Trgovačkom sudu u Splitu u siječnju 1998. podnijelo prijavu za upis izmjene temeljnog kapitala, te izmjene Statuta. Sud je rješenjem od 8. listopada 1998. odbio zahtjev Društva za upis u sudski registar izmjene temeljnoga kapitala i Statuta, uz obrazloženje da povećanje temeljnoga kapitala pretvaranjem potraživanja (nazvanoga kao pravo) u temeljni kapital, nije predviđeno odredbama Zakona o trgovačkim društvima, koji uređuje povećanje temeljnog kapitala kod dioničkog društva.

Društvo je 20. listopada 1998. uputilo žalbu na spomenuto rješenje Višem trgovačkom sudu Republike Hrvatske, koji je rješenjem od 8. prosinca 1998. ukinuo rješenje Trgovačkog suda u Splitu, te predmet vratio prvostupanjskom sudu na ponovni postupak. S obzirom da je u Dubrovniku osnovan Trgovački sud, to je 21. svibnja 1999. Trgovački sud u Splitu proslijedio podnesak Društva Trgovačkom sudu u Dubrovniku. Trgovački sud u Dubrovniku je 16. svibnja 2000. zatražio dostavu nove prijave s priložima, ispravicima i dopunama koje uključuju izvješće ovlaštenog revizora o obavljanju revizije povećanja temeljnog kapitala, izvješće revizije članova uprave i nadzornog odbora, izvornik ugovora o ulaganju prava i prijepis zapisnika glavne skupštine od 12. prosinca 1997.

Društvo je sudu dostavilo izvornik ugovora o ulaganju prava, prijepis zapisnika glavne skupštine, te izvješće uprave i izvješće nadzornog odbora. Također, dostavilo je nepotpuno izvješće revizora o obavljenoj reviziji povećanja temeljnog kapitala iz listopada 1997. U

izvješću je navedeno da je ugovor o ulaganju prava zaključen u listopadu 1997., ali nije navedeno kada i kojom odlukom glavne skupštine Društva je odobreno povećanje temeljnog kapitala, te ga nije ovjerio niti ovlaštenu revizor iz rješenja Trgovačkog suda. Istovjetnost izvorniku ovjerio je 4. rujna 2000. drugi ovlaštenu revizor društva ReFinal Dubrovnik. Društvo nema izvornik ili ovjereni preslik izvješća revizora o povećanju temeljnog kapitala. Uvidom u dokumentaciju na temelju koje je upisano povećanje temeljnog kapitala, utvrđeno je da Trgovački sud u Dubrovniku nema izvornik niti preslik izvješća revizora o povećanju temeljnog kapitala ovjeren od javnog bilježnika. Povećanje temeljnog kapitala nije provedeno u skladu s odredbama članaka 183., 184. i 305. Zakona o trgovačkim društvima, kojima je propisano da povećanje temeljnoga kapitala ulozima u pravima moraju pregledati jedan ili više revizora koji sastavljaju pisano izvješće u kojemu se mora navesti odgovara li vrijednost uloga stvari i prava, te preuzimanja stvari i prava nominalnoj vrijednosti dionica. Mora se opisati i predmet svakog uloga stvari i prava ili preuzimanja stvari i prava, te navesti primijenjene metode procjene kako bi se potvrdila njihova vrijednost. U izvješću nadzornog odbora o obavljenoj reviziji povećanja temeljnog kapitala na kojem nije naznačen dan sastavljanja, navedeno je da je nadzorni odbor obavio uvid u povećanje temeljnog kapitala Društva u skladu s odredbama članka 183. i 309. Zakona o trgovačkim društvima, da su točni podaci o povećanju temeljnog kapitala u skladu s odlukom glavne skupštine Društva, koji se odnose na 12 kreditnih linija u ukupnom iznosu 2.644.135,32 kn, te jednog ugovora o kratkoročnom kreditu u iznosu 877.292,17 kn. Također, se navodi da iznos povećanja temeljnog kapitala odgovara potraživanjima banke prema Društvu 31. kolovoza 1995. i to onako i u onom iznosu kako je to navedeno u ugovoru o ulaganju prava od 29. listopada 1997.

Uprava Društva potvrdila je povećanje temeljnog kapitala izvješćem jednakog sadržaja, ali nije naznačila dan sastavljanja izvješća. U izvješćima nadzornog odbora i uprave Društva navodi se da iznos povećanja temeljnog kapitala odgovara potraživanjima koje društvo Dubrovačka banka ima prema Društvu 31. kolovoza 1995. Potraživanja banke od Društva 31. kolovoza 1995. nisu iznosila 3.521.427,49 kn, kako je navedeno u izvješću nadzornog odbora i uprave Društva, jer su ugovori o obavljanju poslova u ime komisionara i za račun komitenta, na temelju kojih su nastala potraživanja, zaključeni tijekom 1995., 1996. i 1997.

Trgovački sud u Dubrovniku je 28. rujna 2000. donio rješenje o upisu u trgovački registar promjene Statuta i temeljnog kapitala Društva, što nije u skladu s odredbama članaka 305. i 309. Zakona o trgovačkim društvima, kojima je propisano da povećanje kapitala ulozima u stvarima i u pravima moraju pregledati jedan ili više revizora te Trgovačkom sudu dostaviti izvješće o reviziji.

Društvo Dubrovačka banka, Dubrovnik, je u listopadu 2000. upisalo svih 5 030 redovnih dionica na ime serije B. Upis u knjigu dionica obavljen je nakon upisa povećanja temeljnoga kapitala u sudski registar u listopadu 2000.

- U Elaborat o procjeni vrijednosti Poduzeća nisu unesene č.z. 857/22 površine 91 m<sup>2</sup>, č.z. 857/23 površine 331 m<sup>2</sup>, č.z. 857/24 površine 300 m<sup>2</sup>, č.z. 857/32 površine 171 m<sup>2</sup>, č.z. 857/33 površine 14 m<sup>2</sup>, te č.z. 857/25 površine 66 m<sup>2</sup> koja je nastala dijeljenjem č.z. 857/21

na podčestice 857/21 i 857/25 u k.o. Gruž. Iz pravomoćne i izvršne presude Općinskoga suda u Dubrovniku od 13. prosinca 1990., zemljišno knjižnog izvotka od 13. travnja 1990., te zemljišno knjižnog izvotka od 7. prosinca 1993. izdanih od Općinskoga suda u Dubrovniku kao i rješenja o izvršenju od 18. lipnja 1991., utvrđeno je da je Poduzeće nositelj prava korištenja u cijelosti na nekretninama upisanim u k.o. Gruž i to čestica zemljišta 857/1, 857/21, 857/22, 857/23, 857/24, 857/32 i 857/33.

Na temelju zahtjeva za izdavanje iskaza o nekretninama koje su procijenjene u postupku pretvorbe Fond je 18. rujna 1997. donio rješenje kojim utvrđuje da je u postupku pretvorbe Poduzeća u vrijednost društvenog kapitala procijenio zemljište i nekretnine na č.z. 1762/1 k.o. Gruž i k.č. 4156/1 k.o. Trnje. Na temelju tog rješenja, zemljišno knjižni odjel dopustio je 15. lipnja 2001. uknjižbu cjeline prava vlasništva č.z. 857/1 površine 8 797 m<sup>2</sup> na ime Društva. Društvo nije podnijelo Fondu zahtjev za obnovu postupka pretvorbe radi uključenja nekretnina koje nisu procijenjene u vrijednosti temeljnog kapitala. U skladu s odredbama članka 47. Zakona o privatizaciji, dionice, udjeli, stvari i prava koji nisu procijenjeni u vrijednosti društvenog kapitala pravne osobe na temelju Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća, prenose se Fondu, ako ne postoje razlozi za obnovu postupka, odnosno ako prijenos ne utječe na postojeću tehnološku cjelinu.

Na č.z. 857/22 i 857/24, te č.zgr. 2554, što u naravi predstavlja zemljište i upravnu zgradu Poduzeća, uknjiženo je pravo vlasništva društva Dubrovačka banka, Dubrovnik. Banka i Poduzeće su u siječnju 1995. zaključili sporazum radi osiguranja novčane tražbine banke prijenosom vlasništva na nekretnini Poduzeća. Rješenjem Općinskog suda u Dubrovniku, od 14. veljače 1995. upisana je hipoteka za osiguranje duga u iznosu 95.500,- DEM protuvrijednosti u kunama na teret č.z. 857/22, 857/24 i č.zgr. 2554 na korist banke. Istodobno, upisana je nadhipoteka na istim česticama radi osiguranja duga u iznosu 95.500,- DEM u protuvrijednosti u kunama, na korist Hrvatske kreditne banke za obnovu i razvitak. Kredit je odobren za sanaciju ratom oštećenih objekata, instalacija i kupnju opreme i vozila, s rokom otplate pet godina i uz kamatnu stopu 7,0% godišnje na iznos kredita iskazan u DEM. Kredit je vraćen do konca 2000.

Rješenjem Općinskog suda u Dubrovniku, od 19. ožujka 1999. donesenog na temelju sporazuma o osiguranju tražbine zasnivanjem založnog prava od 8. ožujka 1999. zaključenog između društva Dubrovačka banka i Društva, upisana je hipoteka za osiguranje duga u ukupnom iznosu 8.295.000,- DEM u protuvrijednosti u kunama i 43.300,- USD u protuvrijednosti u kunama na teret č.z. 857/1, 857/22, 857/23, 857/24, 857/32 i 857/33, te č.zgr. 2554, 2555, 2556 i 2557 u korist banke. Ugovori o dugoročnim kreditima između Društva i banke, zaključeni su tijekom 1996., 1997. i 1998., a dodaci ugovorima o dugoročnom kreditu kojima je utvrđen upis hipoteke u korist banke na nekretninama, zaključeni su u srpnju 2001.

Obveze prema banci na dan 31. prosinca 2001. za dug po kreditu, iznosile su 17.908.634,45 kn i za kamate 176.864,24 kn.

Društvo nije upisano kao nositelj prava vlasništva č.z. 857/22, 857/23, 857/24, 857/32 i 857/33 u k.o. Gruž, jer one nisu procijenjene niti unesene u temeljni kapital Društva u postupku pretvorbe, pa nisu mogle biti predmetom zaloga u skladu s odredbama Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima. Predsjednik uprave društva Dubrovačka banka u vrijeme zaključivanja dodatka ugovorima bio je Vlaho Sutić, a direktor Društva bio je Zdravko Lončarić.

- U listopadu 1998. stalni sudski vještak Zdravko Nivić obavio je procjenu tržišne vrijednosti zemljišta Društva i to č.z. 857/1 površine 8 797 m<sup>2</sup> i č.z. 857/24 površine 300 m<sup>2</sup> i procijenio je u ukupnom iznosu 2.729.100,- DEM ili 10.714.992,42 kn, te je vrijednost zemljišta po procjeni

sudskog vještaka veća za 1.219.429,78 DEM ili 4.787.725,21 kn u odnosu na procijenjenu vrijednost zemljišta u Elaboratu o pretvorbi. Razliku procijenjene vrijednosti zemljišta u Elaboratu i tržišne vrijednosti po procjeni sudskog vještaka u iznosu 4.787.725,21 kn, Društvo je iskazalo u knjigovodstvenim evidencijama za 1999. kao povećanje pričuve, iako č.z. 857/24 nije unesena u temeljni kapital Društva u postupku pretvorbe. Odlukom skupštine Društva održane u rujnu 2000., iz pričuva Društva pokriven je gubitak u poslovanju za 1997., 1998. i 1999. u ukupnom iznosu 4.168.391,50 kn.

Opisani način pokrivanja gubitaka nije u skladu s odredbama Zakona o trgovačkim društvima, kojima je utvrđeno da se kapital društva može smanjiti na pojednostavljeni način ako se to čini radi izravnjanja niže vrijednosti, da bi se pokrili gubici ili sredstva prenijela u kapitalnu dobit, da se u odluci o smanjenju kapitala mora navesti da se kapital smanjuje u tu svrhu, te da se odluka o smanjenju kapitala mora podnijeti sudu radi upisa u sudski registar. Direktor Društva u vrijeme povećanja pričuva Društva i donošenja odluke o pokrivanju gubitka bio je Ivo Falkoni. Nadzorni odbor Društva u vrijeme povećanja pričuva i donošenja odluke o pokrivanju gubitka iz pričuva Društva bio je Božo Vodopija, predsjednik, Ivo Banac, zamjenik predsjednika i Vido Nadramija, član, a predsjednica skupštine Čamila Tomić.

Razvojnim programom predviđena je izgradnja objekata neto razvijene površine cca 14 000 m<sup>2</sup> u četiri etaže za administrativno poslovnu i komercijalnu djelatnost, trgovačku i ugostiteljsku djelatnost, te za obrtničku, servisnu i uslužnu djelatnost. Predviđena je izrada strategije razvitka, etapa realizacije, izvora, načina i uvjeta financiranja, te dodatnih analiza da se ukaže na isplativost projekta ako vlasnik pokaže interes. Predviđeno je da Poduzeće može tržišno valorizirati lokaciju za predviđene nove sadržaje, ali i na unapređenje i usavršavanje dotadašnje osnovne djelatnosti povezivanjem s poznatim svjetskim proizvođačima automobila. Potrebno je nastaviti širenje poslovne aktivnosti i na druga područja Republike Hrvatske posebice razvitak predstavništva u Zagrebu. Prestrukturiranje i racionalizaciju poslovanja Poduzeće treba usmjeravati u pravcu otvaranja novih programa u osnovnoj djelatnosti, otvaranjem drugih programa u suradnji s poslovnicom u Zagrebu i korištenjem postojećih mogućnosti i sredstava, smanjenja i kontrole svih rashoda poslovanja, te usklađivanja broja i strukture zaposlenika potrebama poslovanja i razvoja, a prvenstveno donijeti program rješavanja njihova viška. Predložena koncepcija razvitka uvjetovala bi zapošljavanje četiri do pet zaposlenika visoke stručne spreme u dopunskim sadržajima.

Društvo nije ispunilo ciljeve iz programa razvoja. U petogodišnjem razdoblju nakon pretvorbe, nije unaprijedilo i usavršilo postojeću osnovnu djelatnost, promijenilo poslovnu orijentaciju i razvojnu koncepciju, proširilo poslovnu aktivnost i na druga područja Republike Hrvatske, poboljšalo organizaciju poslovanja, te očuvalo postojeći broj zaposlenih.

U postupku pretvorbe utvrđena je tržišna vrijednost Poduzeća u iznosu 1.552.000,- DEM koja je uvećana za vrijednost potraživanja pretvorenih u dionički ulog u iznosu 884.000,- DEM, te je temeljni kapital nakon završene pretvorbe iznosio 2.436.000,- DEM. Društvo je u svim godinama od pretvorbe do konca 2001., poslovalo s gubicima koji su pokriveni smanjivanjem temeljnog kapitala u 1997. u iznosu 5.602.800,00 kn, te iz sredstava pričuve u 2000. u iznosu 4.168.391,50 kn, a nepokriveni gubitak na koncu 2001. iznosio je 5.357.076,00 kn. Gubici su najvećim dijelom nastali zbog financijskih rashoda (visoka kreditna zaduženost).

Najznačajnije povećanje imovine iskazano je u 1997. Dugotrajna imovina je povećana za 21.421.844,72 kn ili 255,57% u odnosu na 1996. Povećanje je nastalo većim udjelom kreditiranja građana i pravnih osoba za kupovinu vozila na temelju dugoročnog kredita



dobivenog od društva Dubrovačka banka, te zbog početka obavljanja usluge iznajmljivanja vozila za što su nabavljena i nova vozila. Najznačajnije povećanje kapitala i pričuva iskazano je u 1997., a odnosi se na povećanje temeljenog kapitala pretvaranjem potraživanja u ulog.

U razdoblju od 1998. do 2001. došlo je do novih kreditnih zaduženja kod poslovnih banaka za kreditiranje kupaca novih vozila, kao i osiguranje redovnog poslovanja Društva. Za 2001., porasli su ukupni prihodi za 27,08%, ukupni rashodi za 11,73%, te je zabilježen gubitak u iznosu 1.980.870,77 kn i manji je nego u 2000. Udjel ukupnih obveza u ukupnoj imovini u 2001. iznosi 89,34%, što predstavlja značajno opterećenje za poslovanje Društva. Broj zaposlenika je smanjen s 54 u lipnju 1992. na 25 zaposlenika na koncu 2001.

S obzirom na navedene činjenice, nisu ostvareni ciljevi privatizacije, utvrđeni odredbama članka 1. Zakona o privatizaciji, koji se odnose na tehnološku modernizaciju, primjenu novih metoda managementa, te očuvanje zaposlenosti.

## 7. OČITOVANJE ZAKONSKOG PREDSTAVNIKA PRAVNE OSOBE

Društvo, zastupano po Denisu Orliću, odvjetniku iz Dubrovnika dostavilo je, 2. listopada 2002., očitovanje kojim se prihvaća Izvješće o obavljenoj reviziji pretvorbe i privatizacije.

*U očitovanju navodi da je sadašnja uprava Društva preuzela dužnost u siječnju 2001. i da nije mogla nastaviti sa normalnim poslovanjem bez poduzimanja radikalnih koraka u cilju otklanjanja prisutnih nedostataka i nastavka profitabilnog rada zbog zatečenog stanja, prvenstveno situacije s imovinom društva koja zbog opterećenja od strane Dubrovačke banke d.d. praktično nije niti postojala, kao i tehničko tehnološke razine organizacije rada i kadrovskog potencijala. Navodi se da su zatečeno stanje, kao i uzroci koji su mu prethodili vjerno i ispravno opisani, tako da su u bitnome potvrđene pretpostavke i zaključci današnje uprave Društva. Također navode da prilikom primopredaje dužnosti u prostorijama Društva nije postojao dio relevantne dokumentacije na temelju koje se moglo zaključivati o nekim činjenicama bitnim za utvrđivanje stanja i nastavak poslovanja. Istakli su da su Izvješćem o obavljenoj reviziji nadopunjene praznine u poznavanju relevantnih činjenica koje su postojale u vrijeme preuzimanja dužnosti današnje uprave zbog čega je i zatražena revizija pretvorbe.*

*U očitovanju se navodi da je Društvo danas prekludirano u mnogim svojim pravima, te napominje da bi u konačnom izvješću trebalo navesti kada je prekluzija nastala, posebno što se tiče imovine, primjerice u odnosu na ponavljanje postupka radi uključivanja nekretnina koje nisu procijenjene u vrijednosti kapitala, da se eventualno utvrde razlozi neuključivanja, te da se tako možda danas omogući obnova navedenog postupka. Također, smatraju da bi trebalo dati ocjenu zakonitosti postupanja Dubrovačke banke d.d. kao tadašnjeg glavnog vjerovnika, a potom i vlasnika pa stoga i pravnog prednika današnjeg vlasnika.*

Prema odredbama članka 7. stavka 3. Zakona o državnoj reviziji (Narodne novine 70/93, 48/95, 105/99 i 44/01) na ovo Izvješće zakonski predstavnik može staviti prigovor u roku 8 dana od dana njegova primitka.

O prigovoru odlučuje glavni državni revizor.

Prigovor se dostavlja Državnom uredu za reviziju, Područni ured Dubrovnik, Put Republike 26.

Sudjelovala u reviziji:

Marija Milković, dipl. oec.

Ovlašteni državni revizor:

Mitar Prce, dipl. oec.

Izvešće uručeno dana: \_\_\_\_\_

Primitak potvrđuje: \_\_\_\_\_  
(žig i potpis)

**ADRIA AUTO, DUBROVNIK**

## 1. Upravni odbor:

Davor Poković, predsjednik od 8. travnja 1992. do 10 listopada 1994.

Cvijeto Cvjetković, od 27. ožujka 1993. do 10 listopada 1994.

Ivo Spremić, od 27. ožujka 1993. do 10. listopada 1994.

Mato Curić, od 27. ožujka 1993. do 10. listopada 1994.

Srećko Čižek, od 27. ožujka 1993. do 10. listopada 1994.

Branko Stanković, predsjednik od 11. listopada 1994. do 24. studenoga 1995.

Velimir Tomašić, od 11. listopada 1994. do 24. studenoga 1995.

Miljenko Radić, 11. listopada 1994. do 24. studenoga 1995.

## 2. Nadzorni odbor

Velimir Tomašić, predsjednik od 25. studenoga 1995. do 11. rujna 1998.

Branko Stanković, od 25. studenoga 1995. do 11. rujna 1998.

od 28. rujna 2000.

Jozo Stjepanović, od 25. studenoga 1995. do 11. rujna 1998.

Božo Vodopija, predsjednik od 12. rujna 1998. do 27. rujna 2000.

Ivo Banac, od 12. rujna 1998. do 27. rujna 2000.

Vido Nadramija, od 12. rujna 1998. do 27. rujna 2000.

George Lonza, predsjednik od 28. rujna 2000.

Pero Bratoš, od 28. rujna 2000.

## 3. Direktor ili Uprava:

Nikola Srabotnak, direktor od 18. ožujka 1992. do 29. ožujka 1994.

Ivica Franquelli, direktor od 30. ožujka 1994. do 6. prosinca 1995.

Ivica Falkoni, direktor od 7. prosinca 1995. do 22. siječnja 2001.

Zdravko Lončarić, direktor od 23. siječnja 2001.